

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZUNANJE ZADEVE

Prešernova cesta 25, 1000 Ljubljana

T: 01 478 2000

F: 01 478 2340, 01 478 2341

E: gp.mzz@gov.si

www.mzz.gov.si

Številka: 007-28/2014/14

Ljubljana, 25. 5. 2015

EVA 2013-1811-0109

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Zakon o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije ali mednarodne organizacije – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi 2. in 21. člena Zakona o Vladi RS (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13 in 47/13 – ZDU-1G) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... sprejela naslednji sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga zakona o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije (EVA 2013-1811-0109) in ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije.

Priloge:

— predlog zakona

Prejmejo:

– ministrstva in vladne službe

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

(Navedite razloge, razen za predlog zakona o ratifikaciji mednarodne pogodbe, ki se obravnava po nujnem postopku – 169. člen Poslovnika državnega zbora.)

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- mag. Stanislav Vidovič, generalni sekretar
- Rina Pavlin Gnidovec, namestnica generalnega sekretarja
- Boštjan Pucelj, vodja Službe za pravne zadeve in javna naročila

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

(Navedite imena in priimke ter imena pravnih oseb.)

(Navedite s tem povezane stroške, ki bremenijo javnofinančna sredstva.)

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

- Karl Erjavec, minister
- Bogdan Benko, državni sekretar
- Dragoljuba Benčina, državna sekretarka
- Sanja Štiglic, generalna direktorica Direktorata za globalne zadeve in politično multilateralo
- mag. Stanislav Vidovič, generalni sekretar
- Rina Pavlin Gnidovec, namestnica generalnega sekretarja
- mag. Anita Pipan, vodja Sektorja za mednarodne organizacije
- Boštjan Pucelj, vodja Službe za pravne zadeve in javna naročila

5. Kratek povzetek gradiva:

Ministrstvo za zunanje zadeve meni, da je treba vsa vprašanja, povezana z napotitvijo oseb, urediti enotno in primerljivo z zahtevami mednarodnih organizacij na ravni javne uprave. Glede na

kompleksnost vprašanj, ki izhajajo predvsem iz delovnopravnega položaja napotenih oseb pred začetkom in po koncu napotitve, je ministrstvo pripravilo nov predlog Zakona o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije ali mednarodne organizacije, ker je uporaba sedanjega zakona pokazala na nekatere pomanjkljivosti, ki ne omogočajo uresničevanja cilja, da se področje uredi primerljivo z zahtevami mednarodnih organizacij.

Sedanji Zakon o napotitvi v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije sicer zagotavlja izenačenost pravnega položaja napotenih zaposlenih v državnih in drugih organih ter tistih, ki niso zaposleni v javni upravi, vendar za napotitev določa obvezno sklenitev pogodbe o zaposlitvi z organom, ki bo osebo napotil v tujino. Zaradi omejitev zaposlovanja in pomanjkanja razpoložljivih sredstev pa sedanji zakon onemogoča napotitve zainteresiranih oseb izven javnega sektorja na delovna mesta v mednarodnih organizacijah, s čimer zmanjšuje na eni strani možnosti posameznikov, na drugi pa ne deluje v smeri krepitev prisotnosti Republike Slovenije v mednarodnih organizacijah.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

(Samo če izberete DA pod točko 6.a.)

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje): – prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov, – odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih				

proračunov,

- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

(Samo če izberete NE pod točko 6.a.)

Predlog zakona o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije ali mednarodne organizacije ne bo imel negativnih posledic na javnofinančna sredstva, možne pa so pozitivne finančne posledice, saj je za enako število napotenih oseb predvidena manjša poraba proračunskih sredstev.

8. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

DA

(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.)

(Če je odgovor DA, navedite:

Datum objave: 21. 3. 2014

V razpravo so bili vključeni:

- nevladne organizacije,

- predstavniki zainteresirane javnosti,
- predstavniki strokovne javnosti,
- občine in združenja občin ali pa navedite, da se gradivo ne nanaša nanje.

Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte):

Upoštevani so bili:

- v celoti,
- večinoma,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

Poročilo je bilo dano

Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o ..., kar je navedeno v predlogu predpisa.)

9. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

DA

10. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:

DA

**Karl Erjavec
MINISTER**

PRILOGA (jedro gradiva):

**PREDLOG
(EVA)**

**ZAKON
O NAPOTITVI OSEB V MEDNARODNE CIVILNE MISIJE ALI MEDNARODNE ORGANIZACIJE**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Mednarodni mir in varnost ostajata primarni cilj in vrednota, ki opredeljujeta delovanje Slovenije v mednarodnih odnosih.

Za doseganje tega cilja Republika Slovenija kot aktivna in odgovorna članica mednarodne skupnosti lahko uporablja instrument napotive svojih državljanov v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije.

Strokovno delovanje napotenih oseb iz Slovenije prispeva k izpolnjevanju odgovornosti, ki jo ima Slovenija za zagotavljanje mednarodnega miru in varnosti ter dviguje ugled Slovenije v mednarodni skupnosti.

Prisotnost večjega števila usposobljenih in kredibilnih slovenskih državljanov v mednarodni organizaciji ali v civilni misiji na terenu lahko z ustrezno izmenjavo informacij z državnim organom, v katerega interesu je napotitev, tudi pomaga pri oblikovanju informiranega stališča Republike Slovenije glede aktivnosti mednarodnih organizacij in razmer na terenu, v katerih delujejo mednarodne civilne misije.

Z napotitvijo napotena oseba in njen delodajalec oz. organ, v katerega interesu je napotitev osebe, ki ni zaposlena v javni upravi, dobita tudi priložnosti za pridobitev novih veščin in znanj, izboljšanje profesionalnih možnosti ter boljše spoznavanje novih okolij, kultur, delovnih metod, kar vse prispeva h krepitvi njihovih kompetenc.

Ministrstvo za zunanje zadeve meni, da je treba vsa vprašanja, povezana z napotitvijo oseb, urediti enotno in primerljivo z zahtevami mednarodnih organizacij na ravni javne uprave. Glede na kompleksnost vprašanj, ki izhajajo predvsem iz delovnopravnega položaja napotenih oseb pred začetkom in po koncu napotitve, je ministrstvo pripravilo nov predlog Zakona o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije ali mednarodne organizacije, ker je uporaba sedanjega zakona pokazala na nekatere pomanjkljivosti, ki ne omogočajo uresničevanja zgoraj navedenega cilja.

Sedanji Zakon o napotitvi v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije sicer zagotavlja izenačenost pravnega položaja napotenih zaposlenih v državnih in drugih organih ter tistih, ki niso zaposleni v javni upravi. Zaradi omejitev zaposlovanja in varčevalnih ukrepov v državni upravi pa sedanji zakon onemogoča napotitve zainteresiranih oseb izven javnega sektorja na delovna mesta v mednarodnih organizacijah, s čimer zmanjšuje na eni strani možnosti posameznikov, na drugi pa ne deluje v smeri zgoraj navedenega cilja po krepitvi prisotnosti Republike Slovenije v mednarodnih organizacijah.

Obstoječi zakon tudi ne upošteva specifičnosti določenih mednarodnih organizacij oz. ne vključuje

potrebe po večjem izenačenju prejemkov napotenih oseb v različne mednarodne organizacije.

Sedanji zakon predpisuje izbirni postopek, ki se je v praksi pokazal kot premalo učinkovit, zato nov zakon odpravlja to pomanjkljivost.

2. CILJI, NAČELA IN POGLABITVE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Prvi in temeljni cilj zakona je ureditev postopka za izbiro državljanov in državljanek Republike Slovenije za napotitev v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije, ter njihovih pravic in obveznosti v zvezi z napotitvijo, z namenom prispevati k uresničevanju poslanstva in ciljev mednarodnih organizacij ali zunanjepolitičnih, varnostnih ali gospodarskih interesov Republike Slovenije. Glede na veljavno ureditev je cilj zakona tudi omogočiti napotitev oseb, ki niso zaposlene v javnem sektorju, saj je po veljavnem zakonu njihova napotitev omejena z obveznostjo predhodne zaposlitve v javnem sektorju.

2.2 Načela

Temeljno načelo je načelo nediskriminacije, saj je namen zakona omogočiti enakopravno napotitev tudi osebam, ki niso zaposlene v javnem sektorju. Poleg tega mednarodne organizacije od države pošiljateljice pričakujejo, da bo napotenim osebam zagotovila nediskriminatorne pogoje za čas napotitve in po njej, kar je prav tako predmet predlaganega zakona.

Mednarodne organizacije imajo za napotitve vnaprej določena pravila, ki se nanašajo tako na obveznosti države pošiljateljice kakor napotenih oseb. Obveznosti države pošiljateljice so v večini mednarodnih organizacij enake, razlikujejo se le glede na izvedbo napotitve (sporazum z državo, pogodba z napoteno osebo, način izbora napotene osebe ipd.). Med napotitvijo je oseba dolžna upoštevati interna pravila mednarodne organizacije, ki zanjo zagotovi pogoje za delo, kar je določeno v pogodbi med mednarodno organizacijo in napoteno osebo. Ti pogoji se glede na naravo dela mednarodne organizacije med seboj razlikujejo, zlasti pri virih in načinu financiranja.

Naslednje načelo je načelo transparentnosti, saj so izbirni postopki, ki jih predpisuje zakon, natančno določeni, prav tako so določeni pogoji za napotitev, izbiro kandidatov pa opravijo izbirne komisije, ki jih imenuje predsednik medresorske komisije za napotitev oseb v misije in mednarodne organizacije.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Predlagatelj tega zakona je sledil večletnim aktivnostim, ki jih Republika Slovenija izvaja na podlagi svojih zunanjepolitičnih, varnostnih ali gospodarskih interesov in / ali na podlagi obveznosti, ki izhajajo iz članstva v mednarodnih organizacijah ali iz mednarodnih sporazumov.

Na podlagi pridobljenih izkušenj je predlagatelj v novem zakonu uvedel naslednje bistvene spremembe oz. novosti v primerjavi z dosedanjim zakonom:

- v zakon so vključeni tudi funkcionarji, katerih napotitev v skladu s trenutno veljavnim zakonom ni mogoča
- razširjene so pristojnosti medresorske komisije, ki jo imenuje vlada, ki v skladu s predlogom zakona prispeva k oblikovanju politike napotitev in skrbi za njeno izvajanje, v skladu z interesi RS
- zakon izrecno določa, da MZZ usmerja in usklajuje dejavnosti, povezane z napotitvijo oseb v mednarodne organizacije in mednarodne civilne misije, drugi pristojni organi pa v sodelovanju z MZZ usklajujejo pomoč in podporo kandidatom, ki se prijavijo na razpis mednarodne organizacije
- poenostavljen je postopek izbire kandidiatov za napotitev

- odprta je možnost napotitve kandidatov zunaj javnega sektorja, ne da bi jih bilo potrebno zaposliti v javnem sektorju za določen čas in brez finančnih posledic za pristojni organ v RS
- ureja se večje poenotenje skupne višine prejemkov napotenih oseb (t.j. plače, ki jo prejemajo od delodajalca v RS in prihodkov od mednarodne organizacije)
- predlog zakona določa, da se za kratkoročne misije štejejo napotitve, ki trajajo največ 3 mesece. Trenutno veljavni zakon določa, da kratkoročne misije trajajo največ 30 dni, vendar se je v praksi pokazalo, da nekatera opazovanja volitev trajajo tudi dlje, zato novi zakon predvideva, da se za kratkoročno šteje vsaka napotitev za čas do 3 mesecev.
- napotena oseba iz javnega sektorja za čas udeležbe v kratkoročni misiji ostane v delovnem razmerju pri istem delodajalcu kakor pred napotitvijo, pri čemer novi zakon izrecno določa, da se napotitev šteje za službeno pot, ter da je upravičena do povračila stroškov na službeni poti, razen do povračila tistih stroškov, ki jih zagotovi mednarodna organizacija.
- natančneje so urejene evidence; posamezni organ ima tudi možnost, da vodi evidenco o usposobljenih kandidatih za napotitev (t.i. roster).

b) Način reševanja:

Predlagani zakon ureja možnost napotitve kandidatov zunaj javnega sektorja, ne da bi jih bilo potrebno zaposliti v javnem sektorju, kar tem kandidatom daje več možnosti za napotitev v mednarodne organizacije oz. misije. Možnost napotitve teh oseb je kljub siceršnji možnosti napotovanja, določeni v sedANJI zakonski ureditvi, zaradi prepovedi zaposlovanja v javnem sektorju brez soglasja ustreznega organa v zadnjih letih praktično nemogoča.

Zakon predvideva tudi zmanjšanje razlik v skupnih prejemkih, ki jih napotene osebe prejemajo od delodajalca v RS in prejemkov od mednarodne organizacije, tako da za podobno delo prejmejo podobno plačilo oziroma da v plačilu oz. skupnih prejemkih ne bo več prihajalo do tako velikega razkoraka, do kakršnega je prihajalo v praksi do zdani.

Z zakonom se bodo uredili tudi drugi problemi, ki so se pokazali v praksi in ki so navedeni v zgornjih točkah.

Delo medresorske komisije za napotitev oseb v misije in mednarodne organizacije bo še naprej urejeno s poslovnikom. Po uveljavitvi novega zakona je predviden sprejem novega poslovnika, do njegovega sprejema pa se bo uporabljal trenutno veljavni poslovnik.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z obstoječim pravnim redom (veljavno zakonodajo).

č) Usklajenost predloga zakona:

- s samoupravnimi lokalnimi skupnostmi,
/
- s civilno družbo oziroma ciljnimi skupinami, na katere se predlog zakona nanaša (navedba neusklajenih vprašanj),
/
- s subjekti, ki so na poziv predlagatelja neposredno sodelovali pri pripravi predloga zakona oziroma so dali mnenje (znanstvene in strokovne institucije, nevladne organizacije in posamezni strokovnjaki ter predstavniki zainteresirane javnosti).

/

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

- Predlog zakona nima negativnih finančnih posledic na državni proračun in druga javna finančna sredstva.
- Možne so pozitivne finančne posledice. Zaradi določbe, katere namen je prispevati k manjšim razlikam med prejemki napotenih oseb (z znižanjem plačila v RS v primeru višjih prejemkov s strani mednarodne organizacije), je za enako število napotenih oseb predviden nižji strošek za proračun RS.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

– /

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

- prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih
- prikaz ureditve v pravnem redu EU
- prikaz ureditve v najmanj treh pravnih sistemih držav članic EU

Države članice EU imajo napotitev osebja v mednarodne civilne misije sistemsko različno urejene, bodisi zakonsko bodisi z doktrinarnimi in drugimi dokumenti. Ne glede na različna formalna izhodišča so skupne značilnosti osrednja vloga ministrstev, pristojnih za zunanje zadeve, medresorska koordinacija in sodelovanje, vpetost instrumenta napotitev v civilne misije v širši sklop zunanjih in razvojnih politik, različne formalne in tehnične rešitve za zagotavljanje odzivnosti sistema in drugo. Ena od ključnih razlik je način izvajanja, kjer so nekatere države na zunanje izvajalce pogodbeno prenesle vodenje kadrovske postopkov, usposabljanje, samo napotitev, vključno z delovno-pravnimi razmerji in plačili, vodenje seznamov, podporo pri vrnitvi po koncu civilne misije in drugo. Pri drugih državah pa neposredno izvajanje poteka prek ministrstev, pristojnih za zunanje in/ali razvojne zadeve. Velik razpon različnih rešitev je tudi glede delovno-pravnih oziroma statusnih rešitev napotenih oseb, kjer npr. skandinavske države, Nemčija in druge napotenim nudijo ustrezno pravno varnost in različne finančne in druge stimulacije, pa do držav članic EU, ki svojemu napotenemu osebju ne nudijo praktično ničesar. Tudi financiranje napotitev in povezanih aktivnosti je urejeno različno, od centraliziranih rešitev, kjer je običajno ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, zadolženo za kritje stroškov, pa do modela, kjer vsako ministrstvo ali agencija krije stroške posebej.

V smislu sistemskih rešitev, izvajanja, celovitega pristopa in učinkovitosti, ne glede na formalna izhodišča, velja za najboljšega t.i. skandinavski model, ki so ga povzele tudi nekatere druge države članice EU, npr. Nemčija. EU v okviru razvoja zmogljivosti za civilne misije spodbuja sistematičen pristop, ki naj bi temeljil na vzpostavitvi ustreznih formalnih okvirjev, namenskih virih financiranja, vodenja nacionalnih seznamov napotenih oseb in ustreznega usposabljanja.

Finska

Na Finskem ureja napotitev oseb Zakon o sodelovanju civilnih oseb v kriznem upravljanju, ki je bil sprejet leta 2004 in je začel veljati 1. januarja 2005. Zakon zajema sodelovanje civilnih oseb v civilnih misijah kriznega upravljanja (napotene osebe), usposabljanja, pravice in obveznosti napotenih oseb ter nekatere oblike sodelovanja pri humanitarni pomoči. Pristojnost glede izvajanja zakona je razdeljena med ministrstvom za zunanje zadeve in ministrstvom za notranje zadeve.

Napotene osebe sklenejo delovno razmerje za določen čas z notranjim ali zunanjim ministrstvom. Zanje velja zakon o javnih uslužbencih, če Zakon o sodelovanju civilnih oseb v kriznem upravljanju ne določa drugačne ureditve (npr. predpisana starost za upokojitev). Plača se določi na podlagi plačnih razredov, ki temeljijo na pogojih za zaposlitev. Napotene osebe imajo pravico do povračila stroškov, povezanih z napotitvijo (dnevnice, potni stroški ipd.), če teh ne krije mednarodna organizacija. Hkrati imajo pravico do letnega dopusta in neplačane odsotnosti z dela ter pravico do vrnitve na ustrezno delovno mesto po poteku napotitve. V času napotitve jim prejšnje delovno razmerje miruje. Zakon v nadaljevanju določa tudi oblikovanje registra strokovnjakov, ki ga vodi ministrstvo za notranje zadeve.

Finska pripravlja spremembo Nacionalne strategije sodelovanja v mednarodnih operacijah in misijah. Spremembe strategije bi lahko vplivale tudi na dopolnila pravnega okvirja napotitev v civilne misije.

Nemčija

Same napotitve oseb v misije ali mednarodne organizacije niso zakonsko urejene. Vodenje politik in operativnih aktivnosti je v pristojnosti ministrstva za zunanje zadeve. Neposredno politiko in operativne aktivnosti določa koordinacijska služba ministrstva za zunanje zadeve, ki skrbi za usklajevanje znotraj ministrstva in na medresorski ravni. Napotitve najvišjih državnih uradnikov imenuje skupina državnih sekretarjev pod vodstvom šefa kabineta predsednika vlade.

Za operativno izvajanje aktivnosti, vključno z usposabljanjem, samo napotitvijo in analitično podporo, skrbi Center za mednarodne mirovne operacije (ZIF), ki ga je 2002 ustanovila zvezna vlada. ZIF je neprofitni pravni subjekt z omejeno odgovornostjo. Njegove glavne naloge so izobraževanje in usposabljanje, kadrovanje, napotitev, vodenja seznamov in pomoč nemškim civilnim osebam v mirovnih operacijah in volilnih opazovalnih misijah, ter priprava različnih analiz s področja civilnih misij in mednarodnih operacij. Oseba mora za uvrstitev na seznam izpolnjevati splošne in posebne pogoje, opredeljene s strani mednarodnih organizacij, mora biti državljani Nemčije, psihofizično sposoben in ostalo. ZIF upravlja nadzorni odbor, ki ga sestavljajo ministri ali državni sekretarji z ministrstva za zunanje zadeve, ministrstva za obrambo, ministrstva za notranje zadeve, ministrstva za gospodarstvo in razvoj ter štirje predstavniki nemškega zveznega parlamenta. Imajo tudi svetovalni odbor, ki ga sestavlja 15 članov. Delovanje ZIF je financirano iz državnega proračuna prek ministrstva za zunanje zadeve.

Napotena oseba z ministrstvom za zunanje zadeve ne sklene pogodbe o zaposlitvi, ampak pogodbo, s katero se pogodbeni stranki dogovorita o mesečni plači in dnevnicah, medtem ko zdravstveno, socialno in pokojninsko zavarovanje kandidat krije sam. V dogovoru z mednarodno organizacijo pridobi napotena oseba pravico do letnega dopusta, posebne dodatke za nevarnost, povračilo stroškov potovanja, nastanitve, prehrane ipd. Višina mesečne plače se razlikuje od države do države, delovne dobe in naziva delovnega mesta napotitve.

Danska

Danska področja napotitev v civilne misije kriznega upravljanja nima urejenega s predpisi, temveč z različnimi doktrinarnimi dokumenti, npr Razvoj zmogljivosti za civilno krizno upravljanje, Strategija razvojne pomoči in Strategija podpore pri razvoju civilne družbe.

Na operativni ravni je za izvajanje napotitev pristojen Mednarodni humanitarni servis (IHS), ki je pooblaščen za napotitve danskega civilnega osebja v mednarodne misije pod mandatom OZN, OVSE, EU in drugih vladnih ter nevladnih organizacij. IHS je del ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve. IHS vodi kadrovske in selekcijske postopke, seznam strokovnjakov, zagotavlja osnovno, tridnevno usposabljanje pred prvo napotitvijo, nudi podporo ob vrnitvi in drugo. IHS sodeluje z vsemi političnimi sektorji na ministrstvu za zunanje zadeve, s policijo, obrambnim ministrstvom, civilno zaščito in z danskimi nevladnimi organizacijami. Napotitev policistov je podvržena posebnim pravilom in je do neke mere ločena od napotitve ostalega osebja. Ustanovljena je bila medresorska delovna skupina Danska mreža za humanitarne odzive, ki se sestaja nekajkrat na leto, stiki med sodelujočimi organi pa so največkrat neformalni. IHS razpolaga s svojim letnim proračunom v višini okoli 7,5 milijona evrov in ima na seznamu okoli 300 strokovnjakov za različna delovna področja. Danska je od leta 1995 napotila okoli 1000 civilnih oseb v različne mednarodne misije.

Za uvrstitev na seznam mora kandidat izpolnjevati splošne in posebne pogoje, opredeljene s strani mednarodnih organizacij, biti psihofizično sposoben in opraviti ustni intervju. Oseba je dolžna vsakih šest mesecev posodobiti dane podatke. Kadrovske postopke selekcije, podpore in ostalega vodi IHS. Če je potrebno, dansko ministrstvo za zunanje zadeve oskrbi osebje tudi z dodatno opremo, potrebno za opravljanje nalog v misiji.

Za čas napotitve oseba prejema od ministrstva za zunanje zadeve plačo, povračilo stroškov potovanja in nadomestilo za bivanje v tujini, kadar misije ne trajajo dlje od šest mesecev. Višina plače je odvisna od kvalifikacije napotene osebe. Mesečno nadomestilo znaša 2000 EUR in je namenjeno za nadomestilo za ločeno življenje in nevarnost. Po šestih mesecih so napotene osebe, v skladu z dansko zakonodajo, oproščene plačila davkov in jim ostane celotna neobdavčena plača. Ministrstvo za zunanje zadeve osebi plačuje polno pokojninsko in zdravstveno zavarovanje. Za kakršno koli trajno poškodbo, ki nastane med napotitvijo, mora ministrstvo za zunanje zadeve izplačati ustrezno nadomestilo v skladu z dansko delovno zakonodajo. Kadar napotena oseba med napotitvijo vzame neplačan dopust, ministrstvo prevzame od njegovega delodajalca vse obveznosti glede plačila in zavarovanja.

Švedska

Švedska nima posebne zakonodaje glede napotitve v mednarodne civilne misije oziroma mednarodne organizacije. Sistemsko so zadeve urejene z Nacionalno strategijo za sodelovanje v operacijah in misijah v podporo miru in pokonfliktne rehabilitacije.

Švedsko ministrstvo za zunanje zadeve ima poseben sekretariat za mednarodno kadrovanje (SIR), ki operativno vodi politike in aktivnosti, v katere Švedska prispeva pomembna sredstva, ali pa se ukvarjajo z vprašanji, ki so v interesu te države. Ministrstvo ima stalne posvetovalne in usklajevalne sestanke s predstavniki ministrstva za pravosodje, ministrstva za obrambo, upravo za nacionalno policijo in vojaškim štabom ter ustreznimi notranjimi oddelki ministrstva. Švedsko sodelovanje v mednarodnih civilnih misijah izvaja preko pooblaščenice agencije Akademije Folke Bernadotte (FBA) in deloma prek Agencije za mednarodno razvojno sodelovanje (SIDA). Nekatera ministrstva in agencija izvajajo napotitve tudi samostojno, vendar v okviru sprejetih odločitev. Večino postopkov, od usposabljanja, kadrovskih postopkov izbora, vodenje seznama, analitične podpore, projektnega sodelovanja in ostalega skladno s pogodbo opravlja FBA. FBA ima tudi vlogo koordinativnega

organa za ministrstva in agencije, ki neposredno napotujejo osebe v civilne misije.

V statusnem smislu z izbranim kandidatom za napotitev sklene FBA pogodbo o napotitvi, v primeru neposredne napotitve z drugih ministrstev ali agencij pripravi pogodbo resorni organ. Švedska krije stroške za plačo, potne stroške in stroške zavarovanja. Švedska posveča veliko pozornost stalnemu izobraževanju in usposabljanju za napotitve na nacionalni ravni in se vključuje tudi v programe usposabljanj na mednarodni ravni, zlasti v programe, ki jih organizirata EU in OVSE. Značilnost švedskega pristopa je tudi aktivno spodbujanje sodelovanja žensk v mednarodnih civilnih misijah.

Estonija

Estonija je 2011 sprejela zakon o sodelovanju v mednarodnih civilnih misijah. Zakon sistemsko ureja področja odločanja, izvedbe, financiranja in statusna vprašanja napotenega osebja.

Skladno z zakonom je estonsko ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, pristojno za pripravo in napotitev osebja v mednarodne civilne misije. Pobudo za sodelovanje lahko dajo ministrstvo za zunanje zadeve ali druga pristojna ministrstva. Odločitev sprejme ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. Pri tem koordinira delo in sodeluje z drugimi pristojnimi ministrstvi in agencijami. Ministrstvo za zunanje zadeve je pristojno tudi za financiranje napotitev, razen v primerih, ko je določeno drugače. Za usposabljanje je pristojna estonska akademija za javni sektor. Zakon omogoča tudi napotitev oseb izven javne uprave.

Sstatusna vprašanja napotenih oseb so urejena s tem zakonom, pri čemer se smiselno uporabljajo tudi določila drugih zakonov s področja delovno-pravnih razmerij. Zakon določa tudi druge pravice in obveznosti napotenih oseb, od obveznosti poročanja, plače (osnova je šestmesečno povprečje pred napotitvijo, upošteva se tudi dodatne okoliščine v smislu zahtevnosti dela, nevarnosti idr), koriščenja dopusta, kritja ostalih stroškov napotitve in drugo. Zakon opredeljuje tudi obveznosti države v primeru smrti, težke poškodbe ali drugih posledic.

- izjava o skladnosti predloga zakona s pravnimi akti EU in korelacijska tabela pri prenosu direktiv.

Izjava o skladnosti (pdf. format) – izvoz iz baze RPS

Korelacijska tabela (pdf. format) – izvoz iz baze RPS

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

- razlogi za uvedbo novega postopka ali administrativnih bremen in javni interes, ki naj bi se s tem dosegel

Zaradi težav v praksi se uvaja nov postopek izbire kandidatov s potrditvijo kandidate kandidatov, ki se prijavijo neposredno na razpis mednarodne organizacije in takšno potrditev zahteva mednarodna organizacija (npr. OVSE). Razlog za uvedbo tega postopka so težave v praksi, saj npr. OVSE zato, da kandidata uvrsti v postopek izbire, predhodno zahteva potrditev države članice. Zakon, ki ureja napotitve, tega postopka doslej ni predvideval, kar je povzročilo težave v praksi. Ta postopek ne predvideva novih administrativnih bremen.

Uvaja se tudi možnost napotitve na podlagi odločitve državnega organa, če obstaja za napotitev javnih uslužbencev v posamezno mednarodno organizacijo zunanjepolitični interes državnega organa, mednarodna organizacija sama pa ni pozvala ali povabila k napotitvi oziroma ni objavila razpisa. Ta postopek ne predvideva novih administrativnih bremen.

- ukinitve postopka ali odprava administrativnih bremen
Predlog zakona ne predvideva več predložitve kopije dokazila o državljanstvu, temveč zadošča izjava o državljanstvu, saj je mogoče državljanstvo preveriti v uradnih evidencah.
- spoštovanje načela »vse na enem mestu« ter organ in kraj opravljanja dejavnosti oziroma izpolnjevanja obveznosti
/
- podatki oziroma dokumenti, ki so potrebni za izvedbo postopka in jih bo organ pridobil po uradni dolžnosti, ter način njihovega pridobivanja
/
- ustanovitev novih organov, reorganizacija ali ukinitve obstoječih organov

Organi, ki so predvideni za izvajanje napotitev so še naprej medresorska komisija in izbirne komisije. Medresorska komisija je stalno medresorsko vladno delovno telo, ki skrbi za izvajanje napotitev državljanov Republike Slovenije v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije in prispeva k oblikovanju politike napotitev. Izbirne komisije izvajajo postopke izbire kandidatov za napotitev v misijo ali mednarodno organizacijo.

Predlog zakona spreminja sestavo teh organov, in sicer tako, da ni več določeno število članov teh komisij in da se njihova sestava določi glede na potrebe v praksi. Glede na to, da se v mednarodne organizacije napotujejo predstavniki različnih državnih in drugih organov in se poleg tega napotitve izvajajo na različnih delovnih področjih organov, številčna omejitev, ki je bila določena v prejšnjem zakonu ni omogočala povsem ustrezne sestave komisij. Prav tako v skladu s predlogom zakona ne bo več potrebno, da so člani izbirnih komisij imenovani izmed članov medresorske komisije, saj naj bi se člani izbirnih komisij imenovali glede na vsebinska področja, za katera bodo pristojne posamezne izbirne komisije.

- ali bodo zaradi izvajanja postopkov in dejavnosti potrebne nove zaposlitve, ali so izvajalci primerno usposobljeni, ali bodo potrebna dodatno usposabljanje ter finančna in materialna sredstva

Za izvajanje zakona ne bodo potrebne nove zaposlitve, dodatna usposabljanja ali finančna ali materialna sredstva.

- ali se bodo zaradi ukinitve postopkov in dejavnosti zmanjšala število zaposlenih ter finančna in materialna sredstva

Ob predpostavki, da bo število napotenih oseb enako, se bo zmanjšal obseg potrebnih finančnih sredstev za napotitve, saj se v nekaterih primerih znižuje višina prejemkov, ki jih napitenemu javnemu uslužbencu ali funkcionarju zagotavlja delodajalec.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

- dokumentacija, ki jo mora stranka predložiti, povečanje ali zmanjšanje obsega dokumentacije z navedbo razlogov

Kandidat za napotitev mora za prijavo navesti oz. predložiti naslednje podatke oz. dokumente: osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum rojstva, izjavo o državljanstvu Republike Slovenije, izjavo da ni bil pravnomočno obsojen zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, in da ni bil obsojen na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev, izjavo, da zoper njega ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, izjavo, da za preverjanje pogojev za napotitev dovoljuje organu pridobitev zgoraj navedenih podatkov iz uradnih evidenc, ter kandidat, ki je zaposlen v javnem sektorju, tudi soglasje predstojnika organa. Poleg tega mora kandidat navesti oz. predložiti tudi podatke oz. dokumente, ki jih zahteva mednarodna organizacija (npr. dokazila o znanju tujih jezikov,...).

- stroški, ki jih bo imela stranka, ali razbremenitev stranke,

Kandidati s postopkom napotitve nimajo stroškov.

- čas, v katerem bo stranka lahko uredila zadevo.

Trajanje izbirnega postopka je odvisno od roka, ki ga za prijavo in izbiro določi mednarodna organizacija.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

- kakovost zraka, /
- cilje upravljanja voda, /
- kakovost ali vire prsti, /
- podnebne spremembe, /
- biotsko raznovrstnost, varovana in zavarovana območja, /
- nastajanje odpadkov in ravnanje z njimi, /
- verjetnost ali stopnjo tveganja za okolje, /
- aktivnosti podjetij v zvezi z okoljem, /
- organizacijo dejavnosti v prostoru in rabo prostora, /
- prostorsko identiteto, /
- varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami:
 - preprečevanje nastanka oziroma zmanjšanje posledic naravnih in drugih nesreč, /
 - zaščita, reševanje in pomoč ob nesreči. /

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

- poslovne stroške in poslovanje, /
- premoženjske pravice, /
- inovacije in raziskave, /
- potrošnike in gospodinjstva, /
- določene regije in sektorje, /
- druge države in mednarodne odnose, /
- makroekonomsko okolje, /
- mala in srednja podjetja:
 - število podjetij in njihova velikost, /
 - število podjetij in delovnih mest, na katera se nanaša predlagani predpis, /
 - pomen različnih kategorij malih in srednjih podjetij v panogah, /
 - povezanost z drugimi panogami in mogoči vplivi na podizvajalce, /
- konkurenčnost podjetij:
 - omejevanje dostopa na trg dobaviteljem, /
 - omejevanje konkurenčnosti dobaviteljev, /

- zmanjševanje spodbud dobaviteljem za učinkovito konkurenčnost. /

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

- zaposlenost in trg dela,

Napotene osebe sicer niso zaposlene v mednarodni organizaciji oz. misiji (ne gre za zaposlitev temveč napotitev/sekundiranje), vendar opravljajo delo v mednarodni organizaciji oz. misiji in prejemajo določene prejemke od mednarodne organizacije. Predlog zakona, ki omogoča tudi možnost napotitev oseb, ki niso zaposlene v javnem sektorju, brez predhodne obveznosti njihove zaposlitve v RS, tem osebam povečuje možnost za napotitev in s tem za opravljanje dela v mednarodnih organizacijah oz. misijah.

- standarde in pravice v zvezi s kakovostjo dela, /
- socialno vključenost in zaščito določenih skupin, /
- pravice iz starševskega varstva in družinskih prejemkov ter družinska razmerja, /
- enakost spolov,

Predlog zakona izrecno določa, da se pri izbiri upošteva tudi načelo enakih možnosti, ki vključuje tudi enakost spolov. Krepitev enakosti spolov je tudi izrecno določena kot ena od nalog mednarodnih civilnih misij, v katere se napotujejo osebe na podlagi tega zakona.

- enako obravnavo družbenih skupin glede na različne osebne okoliščine (nediskriminacija),

Predlog zakona izrecno določa, da se pri izbiri upošteva tudi načelo enakih možnosti, ki vključuje tudi nediskriminacijo v izbirnem postopku. Spodbujanje strpnosti in nediskriminacije na podlagi osebnih okoliščin je tudi izrecno določena kot ena od nalog mednarodnih civilnih misij, v katere se napotujejo osebe na podlagi tega zakona.

- sodno varstvo in učinkovito sodno varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin, /
- upravljanje, udeležbo, dobro asimilacijo, dostop do sodišč, medije in etiko, /
- javno zdravje, /
- zdravstveno varstvo. /

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

- nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, /
- razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna, /
- razvojne dokumente EU in mednarodnih organizacij. /

6.6 Presoja posledic za druga področja

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

- a) Predstavitev sprejetega zakona:

Zakon je objavljen na spletnem portalu e-demokracija in na spletni strani Ministrstva za zunanje zadeve.

- b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

– /

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

- spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen,
<https://e-uprava.gov.si/e-uprava/edemokracija.euprava>
http://www.mzz.gov.si/si/zakonodaja_in_dokumenti/zakoni_in_podzakonski_akti_v_pripravi/
- čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloge in pripombe,
Najmanj 30 dni.
- datum in kraj morebitne javne obravnave ali druge oblike sodelovanja,
/
- seznam subjektov, ki so sodelovali (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte),
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti,
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, ki niso bili upoštevani, in razlogi za neupoštevanje.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- Karl Erjavec, minister
- Bogdan Benko, državni sekretar
- Dragoljuba Benčina, državna sekretarka
- Sanja Štiglic, generalna direktorica Direktorata za globalne zadeve in politično multilateralo
- mag. Stanislav Vidovič, generalni sekretar
- Rina Pavlin Gnidovec, namestnica generalnega sekretarja
- mag. Anita Pipan, vodja Sektorja za mednarodne organizacije
- Boštjan Pucelj, vodja Službe za pravne zadeve in javna naročila

II. BESEDILO ČLENOV

I. poglavje: Splošne določbe

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja postopek izbire in napotitev državljanov oziroma državljanek (v nadaljnjem besedilu: državljani) Republike Slovenije v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije, kamor jih na podlagi povabila ali razpisa mednarodne organizacije za opravljanje dela za določen čas napoti državni ali drug organ ter njihove pravice in obveznosti v zvezi z napotitvijo.

(2) Izbira in napotitev vojaških in civilnih oseb v operacije za umiritev kriznih razmer in v operacije za podporo miru na podlagi mednarodnih pogodb, katerih pogodbenica je Republika Slovenija (mirovne operacije), ter v mednarodne organizacije na obrambnem področju ali na opravljanje obrambnih nalog v skladu z zakonom o obrambi oziroma za pomoč drugim državam ob naravnih in drugih nesrečah ter za izvajanje zaščite, reševanja in pomoči, ter predlaganje, izvolitev ali imenovanje sodnikov v skladu z zakonom o predlaganju kandidatov iz Republike Slovenije za sodnike mednarodnih sodišč in dodelitev državnih tožilcev v Eurojust v skladu z zakonom o državnem tožilstvu, niso predmet tega zakona.

2. člen (namen napotitve)

(1) Državni ali drug organ z napotitvijo osebe v mednarodno civilno misijo ali mednarodno organizacijo prispeva k uresničevanju namena in ciljev mednarodnih organizacij, katerih članica ali sodelujoča država je Republika Slovenija.

(2) Državni ali drug organ napoti osebo v mednarodno civilno misijo ali mednarodno organizacijo na podlagi zunanjepolitičnih, varnostnih ali gospodarskih interesov Republike Slovenije. Napotitev se izvede na podlagi razpisa, poziva oziroma povabila mednarodne organizacije ali na podlagi zunanjepolitičnega interesa Republike Slovenije po dogovoru z mednarodno organizacijo.

(3) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, usmerja oziroma usklajuje dejavnosti, povezane z napotitvijo oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije.

(4) Organ, v katerega delovno področje sodijo ali pretežno sodijo delovne naloge napotene osebe v misijo oziroma mednarodno organizacijo (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ) v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za zunanje zadeve, pri zastopanju interesov Republike Slovenije kot članice mednarodnih organizacij, usklajuje podporo in zagotavlja pomoč kandidatom oziroma kandidatkam (v nadaljnjem besedilu: kandidat), ki se prijavijo na razpis.

3. člen (pomen izrazov)

Pomen izrazov v tem zakonu:

1. »napotena oseba« je oseba, ki jo za določen čas napoti v mednarodno civilno misijo ali mednarodno organizacijo državni ali drug organ, in oseba, katere kandidturo za mesto v misiji ali mednarodni organizaciji potrdi Republika Slovenija. Napotene osebe so lahko javni uslužbenci, funkcionarji ali osebe, ki niso zaposlene v javnem sektorju. Oseba, ki jo je neposredno izbrala mednarodna organizacija in je z njo v delovnem razmerju, ne velja za napoteno osebo v smislu določb tega zakona;

2. »državni organ« je organ državne uprave in drug državni organ; organ državne uprave je ministrstvo, organ v sestavi ministrstva, vladna služba in upravna enota; drug državni organ je državni zbor, državni svet, ustavno sodišče, računsko sodišče, varuh človekovih pravic, sodišče, državno tožilstvo in državno pravobranilstvo in drug državni organ, ki ni organ državne uprave;

3. »drug organ« je oseba javnega prava, ki sodi v javni sektor po zakonu, ki ureja položaj javnih uslužbencev, in Banka Slovenije;

4. mednarodne organizacije, v katere so napotene osebe v skladu s tem zakonom, so zlasti: Organizacija združenih narodov, njene specializirane agencije in programi ter skladi, institucije in organi Evropske unije, Organizacija Severnoatlantske pogodbe, Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi, mednarodne regionalne povezave, Svet Evrope in druge meddržavne povezave;

5. "mednarodna civilna misija" (v nadaljevanju: misija) je aktivnost, ki jo organizira mednarodna ali regionalna organizacija za zagotavljanje pomoči ciljnim državam ali ozemljem pod upravo mednarodne skupnosti pri zagotavljanju stabilnosti in vzpostavljanju demokratičnih institucij ob upoštevanju mednarodnih standardov, ter aktivnost, ki zagotavlja mednarodno pomoč ogroženemu civilnemu prebivalstvu;

6. "pristojni organ" je organ iz 2. in 3. točke tega člena, v katerega delovno področje sodijo ali pretežno sodijo delovne naloge napotene osebe v misijo oziroma mednarodno organizacijo;

7. "dogovor o napotitvi" je dogovor, ki ga sklene pristojni organ z izbranim kandidatom, ki ni zaposlen v javnem sektorju;

8. "soglasje predstojnika organa" je soglasje, ki ga izda predstojnik organa ali subjekta javnega prava, v katerem je kandidat zaposlen. V primeru organa v sestavi ministrstva lahko pristojni

minister do konca izbirnega postopka v Republiki Sloveniji prekliče soglasje. Če je kandidat predstojnik organa, soglasje poda njegov neposredno nadrejeni. Če je kandidat predstojnik subjekta javnega prava v javnem zavodu, javni agenciji ali javnem skladu, soglasje poda predstojnik ustanovitelja.

4. člen (naloge mednarodne civilne misije)

Naloge misije so zlasti zagotavljanje pomoči pri:

- zagotavljanju javnega reda in varnosti, sodelovanju pri zatiranju kriminalitete ter podpori pri reformi varnostnega sektorja;
- izgrajevanju ukrepov za vzpostavitev zaupanja in varnosti;
- krepitvi načel pravne države, vključno pri vzpostavljanju ali krepitvi zakonitega delovanja sodišč, tožilcev in pravobranilcev;
- pripravi in spremljanju demokratičnosti postopka volitev;
- spodbujanju strpnosti in nediskriminacije na podlagi osebnih okoliščin;
- urejanju zaščite narodnih, etničnih, verskih in drugih manjšin ali skupnosti;
- krepitvi enakosti spolov;
- vračanju beguncev in razseljenih oseb ter zagotavljanju ustrezne humanitarne pomoči;
- demokratizaciji in vzpostavljanju demokratičnih institucij ter krepitvi civilne družbe;
- spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin;
- vzpostavitvi in krepitvi svobode medijev;
- izobraževanju in usposabljanju javnih uslužbencev;
- vzpodbujanju razvoja izobraževalnega sistema;
- vzpodbujanju gospodarskega razvoja;
- drugih aktivnostih za zagotavljanje pomoči, ki jih opredeljujejo mednarodne organizacije

II. poglavje: Medresorska komisija in izbirne komisije

5. člen (medresorska komisija)

(1) Vlada imenuje na predlog ministra oziroma ministrice (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojnega za zunanje zadeve, medresorsko komisijo za napotitev oseb v misije in mednarodne organizacije (v nadaljevanju: medresorska komisija), ki skladno z zunanjepolitičnimi in drugimi interesi Republike Slovenije prispeva k oblikovanju politike napotitve oseb iz Republike Slovenije v misije in mednarodne organizacije in skrbi za njeno izvajanje.

(2) Minister, pristojen za zunanje zadeve, predlaga člane oziroma članice (v nadaljnjem besedilu: član) medresorske komisije in njihove namestnike oziroma namestnice (v nadaljnjem besedilu:

namestnik) na predlog ministrstev, vladnih služb ter drugih državnih organov iz 2. točke 3. člena tega zakona.

(3) Delo in organizacijo medresorske komisije ureja poslovnik.

6. člen (izbirne komisije)

(1) Predsednik medresorske komisije imenuje stalne izbirne komisije za posamezna področja na podlagi predlogov resornih ministrstev, vsebinsko pristojnih za izvajanje aktivnosti, ki so določene v 4. členu tega zakona (v nadaljnjem besedilu: izbirna komisija). V dvomu, katera izbirna komisija je pristojna za posamezno napotitev, odloči predsednik medresorske komisije.

(2) Posamezno izbirno komisijo sestavljajo predsednik izbirne komisije in člani, v primeru njihove odsotnosti pa njihovi namestniki. Predsednik izbirne komisije vodi njeno delo.

(3) Predsednik izbirne komisije je predstavnik pristojnega organa.

(4) Za člana izbirne komisije se praviloma določi tudi predstavnik ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve.

III. poglavje: Usposabljanje

7. člen (usposabljanje kandidatov)

Državni ali drugi organi skrbijo za usposabljanje in pripravo kandidatov za napotitev v misije in mednarodne organizacije. Glede pravic in obveznosti kandidatov v času njihove odsotnosti z dela zaradi usposabljanj ali priprav se smiselno uporabljajo določbe predpisov in kolektivnih pogodb, ki urejajo usposabljanje oziroma izpopolnjevanje v interesu delodajalca.

IV. poglavje: Postopek izbire kandidatov

8. člen (objava, natečaj in pogoji za sodelovanje)

(1) Izbira kandidatov za napotitev na opravljanje nalog v misiji ali mednarodni organizaciji se opravi na podlagi notranje objave v organu ali internega ali javnega natečaja. Izbirna komisija odloči, ali se izvede notranja objava v organu ali interni ali javni natečaj. Pri tem upošteva predvsem razpoložljive vire glede na naloge misije in razpisne pogoje ter rok za prijavo.

(2) Kandidat mora izpolnjevati pogoje, ki jih določi misija ali mednarodna organizacija.

(3) Kandidat mora izpolnjevati tudi naslednje splošne pogoje:

– državljanstvo Republike Slovenije;

– da ni bil pravnomočno obsojen zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, in da ni bil obsojen na nepogojno kazen zavora v trajanju več kot šest mesecev;

– da zoper njega ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepnega kaznivega dejanja iz prejšnje alineje.

9. člen (notranja objava v organu)

(1) Če iz objave misije ali mednarodne organizacije o prostem mestu v misiji ali mednarodni organizaciji izhaja, da mora imeti kandidat določeno strokovno izobrazbo ali usposobljenost za delo s področja, ki spada v delovno področje enega organa ali ustrezne izkušnje, se izvede notranja objava v tem organu. Obvestilo vsebuje podatke in pogoje, ki jih vsebuje javni natečaj iz 11. člena tega zakona.

(2) Če se na notranjo objavo o prostem mestu v misiji ali mednarodni organizaciji nihče ne prijavi ali če po oceni izbirne komisije med prijavljenimi ni primerne kandidata, izbirna komisija lahko razpiše interni ali javni natečaj.

10. člen (interni natečaj)

Interni natečaj se objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, in mora vsebovati vse podatke in pogoje iz prvega odstavka 11. člena tega zakona.

11. člen (javni natečaj)

(1) Javni natečaj se objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za javno upravo, lahko pa tudi na spletni strani pristojnega organa. Javni natečaj mora obvezno vsebovati:

- navedbo misije ali mednarodne organizacije, v okviru katere se opravljajo naloge;
- navedbo države oziroma območja, kjer se opravljajo naloge;
- podatke o razpisanem mestu in o zahtevanih pogojih za opravljanje nalog;
- podatke o predvidenem času trajanja dela v misiji ali mednarodni organizaciji;
- podatke o dokazilih, ki jih mora kandidat priložiti prijavi v skladu z 8. členom tega zakona ali notranjimi pravili mednarodne organizacije;
- navedbo, da mora kandidat v prijavi navesti oziroma predložiti:
 1. osebno ime,
 2. naslov stalnega in začasnega prebivališča,
 3. datum rojstva,
 4. izjavo o državljanstvu Republike Slovenije,
 5. življenjepis, podatke o izobrazbi in izkušnjah
 6. dokazila o izobrazbi in znanju tujih jezikov
 7. izjavo da ni bil pravnomočno obsojen zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, in da ni bil obsojen na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev,
 8. izjavo, da zoper njega ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti,
 9. izjavo, da za preverjanje pogojev za napotitev dovoljuje organu pridobitev zgoraj navedenih podatkov iz uradnih evidenc, ter
 10. če je kandidat zaposlen v javnem sektorju, soglasje predstojnika organa, ki ga mora na poziv izbirne komisije predložiti pred zaključkom postopka v Republiki Sloveniji;
- podatke o roku in naslovu za vlaganje prijav ter o roku za obveščanje o izbiri;
- elektronski naslov ali telefonsko številko, na kateri je mogoče dobiti informacije o izvedbi javnega natečaja;
- druge pogoje, ki jih določi misija ali mednarodna organizacija, kot je vizija dela v misiji ali mednarodni organizaciji.

(2) Javni natečaj vsebuje obvestilo o dostopu do spletne strani mednarodne organizacije, ki objavi razpis za napotitev oseb.

(3) Rok za oddajo prijav, ki se določi z javnim natečajem, ne sme biti krajši od treh delovnih dni, razen če to izhaja iz zahteve mednarodne organizacije.

12. člen (izbira kandidatov v Republiki Sloveniji)

(1) Izbirna komisija pregleda prijave glede izpolnjevanja razpisnih pogojev in izloči kandidate, ki ne izpolnjujejo razpisnih pogojev, ali pošljejo prepozno ali nepopolno prijavo. Kandidate, ki izpolnjujejo natečajne pogoje, izbirna komisija uvrsti v izbirni postopek.

(2) Izbirna komisija lahko s kandidati, ki so uvrščeni v izbirni postopek, opravi razgovor, na podlagi katerega dodatno ugotavlja njihovo primernost in usposobljenost.

(3) Izbirna komisija pri izbiri upošteva tudi načelo enakih možnosti.

(4) Če so izpolnjeni pogoji za notranjo objavo in če predsednik izbirne komisije oceni, da postopka ni mogoče izvesti v roku treh delovnih dni, lahko izbirna komisija opravi izbor izmed oseb, katerih podatki se vodijo v evidenci usposobljenih oseb na podlagi 33. člena tega zakona, pri tem pa upošteva pogoje za sodelovanje v misijah ali mednarodnih organizacijah iz 8. člena tega zakona.

(5) Izbirna komisija o prijavi kandidata, ki je sodnik, državni tožilec ali državni pravobranilec, obvesti sodni svet, državnotožilski svet oziroma generalnega državnega pravobranilca. Sodni svet, državnotožilski svet oziroma generalni državni pravobranilec lahko v roku, ki ga določi izbirna komisija, poda mnenje o kandidaturah. Pri oblikovanju mnenja se upošteva strokovna usposobljenost kandidata in zagotavljanje nemotenega delovnega procesa v organu, kjer je kandidat zaposlen. Sodni svet, državnotožilski svet oziroma generalni državni pravobranilec lahko sprejme standarde strokovne usposobljenosti, pri čemer se upošteva zlasti poznavanje strokovnega področja in poznavanje pravne ureditve mednarodne organizacije oziroma države napotitve.

(6) Izbirna komisija izbere kandidata, ki je najbolj strokovno usposobljen in primeren za opravljanje nalog v misiji ali mednarodni organizaciji. Pri tem upošteva predvsem delovne izkušnje oziroma izkušnje iz dela v misijah ali mednarodnih organizacijah, stopnjo izobrazbe, znanje tujih jezikov in usposabljanja ter dodatna uporabna znanja. Izbirna komisija ne more izbrati kandidata, ki je sodnik, državni tožilec ali državni pravobranilec, za katerega je sodni svet, državnotožilski svet oziroma generalni državni pravobranilec podal negativno mnenje. Izbirna komisija sprejme odločitve o izbiri enega ali več kandidatov z večino glasov. Če več kandidatov dobi enako število glasov, odloči glas predsednika komisije. Izbirna komisija se lahko odloči, da ne izbere nobenega od kandidatov. Izbirna komisija obrazloži svojo odločitev.

(7) Izbirna komisija najpozneje v petih delovnih dneh po opravljeni izbiri pošlje obvestilo o odločitvi komisije vsem prijavljenim kandidatom. Odločitev komisije o izbiri je dokončna.

13. člen (izbira kandidatov v mednarodni organizaciji ali misiji)

(1) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, obvesti mednarodno organizacijo ali misijo o kandidatih, ki jih izbirna komisija predlaga za napotitev in ji pošlje potrebno zbrano gradivo o kandidatih.

(2) Če mednarodna organizacija ali misija o izbiri oziroma neizbiri obvesti ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, le-to o izbiri mednarodne organizacije ali misije obvesti pristojno izbirno komisijo, če za posamezno področje ni imenovana izbirna komisija, pa predlaganega kandidata in pristojni organ. Če mednarodna organizacija ali misija o izbiri oziroma neizbiri neposredno obvesti

izbranega kandidata, je ta pred začetkom dela v mednarodni organizaciji ali misiji o izbiri dolžan obvestiti pristojni organ in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

14. člen

(postopek izbire kandidatov s potrditvijo kandidature)

(1) Republika Slovenija lahko potrdi kandidaturo državljana Republike Slovenije, ki se prijavi neposredno na razpis mednarodne organizacije, če to zahteva mednarodna organizacija ali misija in če je to v interesu Republike Slovenije.

(2) Kandidati iz prejšnjega odstavka morajo pred potrditvijo kandidature ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve, posredovati razpis mednarodne organizacije ali misije, prijavo na razpis, življenjepis in dokazila o tem, da izpolnjujejo pogoje za mesto, na katero se prijavljajo. Praviloma pred potrditvijo kandidature praviloma opravijo pogovor z izbirno komisijo. Za odločitev o potrditvi kandidature se smiselno uporabljajo določbe petega in šestega odstavka 11. člena tega zakona.

(3) Kandidat, ki ga izbere mednarodna organizacija ali misija, sklene s pristojnim organom dogovor o napotitvi. Dogovor o napotitvi se izjemoma, ne glede na tretji odstavek 16. člena tega zakona, sklene tudi v primeru, če mednarodna organizacija ali misija izbere kandidata, ki je javni uslužbenec ali funkcionar, in ni pridobil soglasja predstojnika. V tem primeru napoteni javni uslužbenec ali funkcionar ne prejme plače in drugih prejemkov iz 18. člena tega zakona.

(4) O bistvenih elementih dogovora o napotitvi, ki se sklene s kandidatom, če ga izbere mednarodna organizacija ali misija, pristojni organ obvesti kandidata že pred odločitvijo o potrditvi kandidature.

15. člen

(napotitev na podlagi odločitve državnega organa)

(1) Če obstaja za napotitev javnih uslužbencev v posamezno mednarodno organizacijo zunanjepolitični interes državnega organa, mednarodna organizacija sama pa ni pozvala ali povabila k napotitvi oziroma ni objavila razpisa, objavi državni organ notranjo objavo v organu.

(2) Izbiro najprimernejšega kandidata opravi posebna stalna izbirna komisija, sestavljena iz javnih uslužbencev državnega organa, ki jo imenuje predstojnik. Glede postopka izbire se smiselno uporabljajo določila tega zakona.

V. poglavje: Aneks k pogodbi o zaposlitvi in dogovor o napotitvi

16. člen

(aneks k pogodbi o zaposlitvi in dogovor o napotitvi)

(1) Kandidatu, ki ga izbere mednarodna organizacija ali misija, se najpozneje v desetih dneh po tem, ko pristojni organ prejme obvestilo mednarodne organizacije ali misije o izbiri, ponudi sklenitev aneksa k pogodbi o zaposlitvi, če je ta javni uslužbenec ali funkcionar, oziroma dogovora o napotitvi, če kandidat ni zaposlen v javnem sektorju. Če najpozneje v petih dneh po vročitvi osnutka aneksa k pogodbi o zaposlitvi oziroma dogovora o napotitvi izbrani kandidat ne podpiše aneksa oziroma dogovora, se šteje, da je napotitev zavrnil. Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, o tem obvesti mednarodno organizacijo ali misijo.

(2) Pristojni organ sklene dogovor o napotitvi z izbranim kandidatom, ki ni zaposlen v javnem sektorju. V primeru dvoma, kateri je pristojni organ, ga določi ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(3) Izbrani kandidat, ki je zaposlen v javnem sektorju, sklene aneks k pogodbi o zaposlitvi s predstojnikom organa, kjer ima sklenjeno delovno razmerje.

(4) Aneks k pogodbi o zaposlitvi se sklone za čas trajanja misije ali dela v mednarodni organizaciji, vendar ne dlje kot za štiri leta. Po tem času je na podlagi pozitivnega mnenja izbirne komisije in soglasja predstojnika mogoče skleniti nov aneks k pogodbi o zaposlitvi, če misija ali delo v mednarodni organizaciji še vedno traja in če obstajata interes Republike Slovenije in mednarodne organizacije ali misije za podaljšanje napotitve. Napotitev lahko skupno traja največ osem let.

17. člen

(vsebina aneksa k pogodbi o zaposlitvi in dogovora o napotitvi)

(1) Aneks k pogodbi o zaposlitvi in dogovor o napotitvi morata obvezno vsebovati navedbe o:

- pogodbenih strankah;
- predvidenem času opravljanja nalog v misiji oziroma mednarodni organizaciji (datum nastopa in zaključka dela);
- državi oziroma območju opravljanja dela;
- nazivu ali mestu oziroma področju, na katerem bo napotena oseba opravljala naloge v misiji ali mednarodni organizaciji;
- zavezancu za izplačilo prejemkov;
- poročanju in drugih obveznostih napotene osebe;
- določila o obveznih usposabljanjih ali pripravah v skladu z internimi pravili mednarodne organizacije.

(2) Aneks k pogodbi o zaposlitvi mora vsebovati tudi navedbe o:

- delovnem času v skladu z internimi pravili mednarodne organizacije ali misije;
- letnem dopustu in načinu njegove izrabe;
- praznikih in dela prostih dnevih;
- elementih za določitev plače oziroma nadomestila plače in o prejemkih, ki jih zagotavlja mednarodna organizacija;
- pogojih za sklenitev dodatnega nezgodnega zavarovanja za čas dela v misiji ali mednarodni organizaciji ter za zavarovanje za škodne primere visokega rizika in medicinsko pomoč na potovanjih v tujino, če mednarodna organizacija to zahteva;
- predčasnem prenehanju napotitve zaradi odpovedi mednarodne organizacije oziroma pristojnega organa v skladu z internimi pravili ali delovnimi potrebami, vendar ne prej kot po treh mesecih od začetka napotitve, razen če to zahteva mednarodna organizacija ali misija, ali če je misija prenehala obstajati.

(3) Aneks k pogodbi o zaposlitvi oziroma dogovor o napotitvi se glede podatkov iz 4. in 7. alineje prvega odstavka ter 2., 3. in 5. alineje drugega odstavka tega člena lahko neposredno sklicuje na sporazum, ki ga kandidat sklone z mednarodno organizacijo, oziroma na interna pravila mednarodne organizacije, v okviru katere se opravljajo naloge.

(4) Aneks k pogodbi o zaposlitvi lahko vsebuje tudi druge podatke, ki vplivajo na pravice in obveznosti napotene osebe med opravljanjem nalog v okviru posamezne misije ali mednarodne organizacije, upoštevajoč pri tem specifičnost nalog.

VI. poglavje: Pravice in obveznosti napotenih oseb v misije ali mednarodne organizacije

18. člen
(plača in drugi prejemki napotene osebe)

(1) Plača, povračila stroškov, nadomestila in drugi prejemki napotnega javnega uslužbenca ali funkcionarja se določijo v skladu z zakonom in podzakonskimi predpisi, ki urejajo sistem plač v javnem sektorju. Če dnevno nadomestilo mednarodne organizacije, ki ga prejme napoteni javni uslužbenec ali funkcionar, presega z uredbo vlade določen znesek dnevnega nadomestila, je javni uslužbenec ali funkcionar upravičen do plače za delo v Republiki Sloveniji. Skupni prejemki napotnega javnega uslužbenca ali funkcionarja ne morejo znašati manj, kot bi znašali osnovna plača in nadomestila po uredbi, ki ureja plače in druge prejemke javnih uslužbencev za delo v tujini.

(2) Če je napoten uslužbenec Banke Slovenije, se plača in drugi prejemki določijo v skladu z zakonom, ki ureja položaj oziroma službo uslužbencev Banke Slovenije.

(3) Napoteni javni uslužbenec ali funkcionar je delodajalca dolžan obvestiti o višini vseh prejemkov, vključno s povračili stroškov, tudi enkratnih, ki jih prejme od mednarodne organizacije, ter mu predložiti podpisan sporazum z mednarodno organizacijo oziroma drug dokument, v katerem so navedeni vsi prejemki, ki jih javni uslužbenec ali funkcionar prejme od mednarodne organizacije v zvezi z napotitvijo.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena je napoteni javni uslužbenec ali funkcionar, ki prejema plačo za delo v tujini, upravičen tudi do nadomestila za nezaposlenega partnerja in nepreskrbljene otroke, ki z njim prebivajo v tujini, če tega prejemka ne zagotavlja mednarodna organizacija in če je napotitev daljša od enega leta ter mednarodna organizacija mesta napotitve ne opredeljuje kot nedružinskega. Napoteni javni uslužbenec ali funkcionar iz tega odstavka je upravičen tudi do povračila stroškov prostovoljne vključitve v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje za nezaposlenega partnerja in do povračila stroškov zavarovanja za primer brezposelnosti in za starševsko varstvo, ki jih povrne pristojni organ.

(5) Določba drugega stavka prvega odstavka tega člena ne velja za javne uslužbence ali funkcionarje, napotene na delo v mednarodne civilne misije na območjih civilnega kriznega upravljanja.

(6) Napotena oseba, ki sklene dogovor o napotitvi, prejema prejemke v zvezi z napotitvijo v skladu z internimi pravili mednarodne organizacije. Republika Slovenija do napotениh oseb iz tega odstavka nima nobenih finančnih obveznosti. Te osebe morajo same poskrbeti za zdravstveno in pokojninsko zavarovanje ter za zavarovanje za primer brezposelnosti in za starševsko varstvo.

19. člen
(letni dopust)

(1) Napotena oseba izpolnjuje svoje pravice in obveznosti glede izrabe letnega dopusta in drugih oblik odsotnosti v času napotitve v misijo ali mednarodno organizacijo skladno z notranjimi pravili mednarodne organizacije ali misije in navodili vodstva misije ali mednarodne organizacije.

(2) Oseba pridobi pravico do letnega dopusta skladno s predpisi Republike Slovenije.

(3) Če napotena oseba letnega dopusta ne more izkoristiti med delom v misiji ali mednarodni organizaciji, lahko neizkoriščen del letnega dopusta za zadnje leto izkoristi najpozneje do konca naslednjega leta po vrnitvi v Republiko Slovenijo na podlagi potrdila misije ali mednarodne organizacije o številu dni izkoriščenega letnega dopusta. Kot izkoriščeni letni dopust se šteje tudi izkoriščeni letni dopust ali drugače poimenovana odsotnost, ki ima enak namen, in je bila napoteni osebi priznana skladno z merili, ki veljajo po pravilih misije ali mednarodne organizacije.

20. člen
(druge odsotnosti)

Napotena oseba je lahko med delom v misiji ali mednarodni organizaciji odsotna z misije ali mednarodne organizacije s pravico do nadomestila plače zaradi upravičenih razlogov, če je to določeno z notranjimi pravili mednarodne organizacije ali misije. Če je napotena oseba javni uslužbenec ali funkcionar, je zavezanec za plačilo nadomestila plače v času odsotnosti v tujini organ, s katerim je napotena oseba sklenila aneks k pogodbi o zaposlitvi, razen če ni z notranjimi pravili mednarodne organizacije določeno drugače.

21. člen
(varstvo nekaterih kategorij napotениh oseb)

Napotena oseba lahko zaradi nosečnosti in starševstva, invalidnosti, starosti in drugih podobnih razlogov uživa posebno varstvo v skladu z notranjimi pravili mednarodne organizacije.

22. člen
(vrnitev na delovno mesto ali funkcijo po prenehanju napotitve)

(1) Napoteni javni uslužbenec ali funkcionar se mora po prenehanju opravljanja nalog v misiji ali mednarodni organizaciji vrniti na ustrezno delovno mesto ali funkcijo k delodajalcu v Republiki Sloveniji. Ustrezno delovno mesto je delovno mesto, za katero napotena oseba izpolnjuje predpisane pogoje. Napoteni javni uslužbenec ali funkcionar ima ob zaključku napotitve pravico do koriščenja selitvenega dopusta v skladu z zakonom, podzakonskim aktom ali kolektivno pogodbo.

(2) Delodajalec ne sme osebe iz prejšnjega odstavka zaradi napotitve postavljati v manj ugoden položaj, kakršnega je imela pred napotitvijo. Med napotitvijo v misijo ali mednarodno organizacijo javnemu uslužbencu in funkcionarju teče napredovalno obdobje. Letno oceno poda pristojni organ, pri čemer se za čas opravljanja dela v misiji ali mednarodni organizaciji upošteva ocena mednarodne organizacije oziroma poročila o delu.

23. člen
(obveznosti napotene osebe)

(1) Med napotitvijo mora napotena oseba upoštevati navodila misije ali mednarodne organizacije ter delo opravljati strokovno in v skladu s pričakovanji misije ali mednarodne organizacije.

(2) Napotena oseba si mora prizadevati za krepitev ugleda Republike Slovenije v mednarodnem okolju.

(3) Napotena oseba je dolžna pristojni organ redno obveščati o zadevah, ki so vsebinsko pomembne za ta organ, ter najmanj četrtletno in po zaključku napotitve sestaviti poročilo o delu in ga predložiti organu, s katerim je sklenila aneks k pogodbi o zaposlitvi oziroma dogovor o napotitvi, pri čemer se upoštevajo posebna pravila in omejitve glede obveščanja in poročanja ter druga pravila mednarodne organizacije.

(4) Če po kriterijih delodajalca v misiji ali mednarodni organizaciji obstaja kontingent, skladno s prejšnjim odstavkom poroča le vodja kontingenta.

24. člen
(nadomestna zaposlitev)

Za čas napotitve javnega uslužbenca ali funkcionarja v misijo ali mednarodno organizacijo lahko državni ali drug organ sklene delovno razmerje za določen čas zaradi nadomeščanja začasno odsotnega uslužbenca skladno z zakonom.

25. člen
(diplomatski ali službeni potni list)

Diplomatski ali službeni potni list se za čas opravljanja dela v misiji ali mednarodni organizaciji lahko izda napoteni osebi in njenim družinskim članom, če bodo živeli v skupnem gospodinjstvu v kraju, kjer misija ali mednarodna organizacija deluje, v skladu z zakonom, ki ureja potne listine.

26. člen
(pogodba o delu)

Za napotitev na opravljanje zahtevnih del na področju vodenja mednarodnih civilnih aktivnosti in projektov ali del, ki so v posebnem interesu Republike Slovenije, lahko vlada na predlog predstojnika državnega ali drugega organa angažira uglednega strokovnjaka za posamezno področje, če je to v skladu s prakso mednarodnih organizacij ali misij. Z osebo se sklene pogodba o delu, s katero se določijo medsebojne pravice in obveznosti v skladu z zakonikom, ki ureja obligacijska razmerja. Sredstva za angažiranje strokovnjaka za posamezno področje se zagotovijo v finančnem načrtu neposrednega oziroma posrednega proračunskega uporabnika.

VII. poglavje: Sodelovanje v kratkoročnih misijah

27. člen
(kratkoročne misije)

(1) Za kratkoročno misijo se šteje napotitev, ki traja največ tri mesece.

(2) V kratkoročnih misijah se opravljajo predvsem naloge v zvezi s pripravi in spremljanjem demokratičnosti izvedbe volitev v predstavniške organe, referendumov in popisov prebivalstva, ter druge naloge, določene v 4. členu tega zakona.

28. člen
(povabilo in objava)

Državni ali drug organ, ki od mednarodne organizacije ali misije prejme povabilo za sodelovanje v kratkoročni misiji, pošlje povabilo izbirni komisiji najpozneje v dveh delovnih dneh od prejema povabila. Če izbirna komisija ugotovi, da je sodelovanje v interesu Republike Slovenije, objavi povabilo na spletnih straneh ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, in določi naslov za ter rok za zbiranje prijav, ki praviloma ne sme biti krajši od treh dni.

29. člen
(izbira kandidata)

(1) Izbirna komisija zbere prijave in najpozneje v treh delovnih dneh po poteku roka za prijavo izbere eno ali več oseb za napotitev v kratkoročno misijo. Pri izbiri upošteva kriterije iz 12. člena tega zakona. Odločitev izbirne komisije je dokončna.

(2) Izbirna komisija najpozneje v treh delovnih dneh po sprejetju odločitve pošlje kandidatom obvestilo o izbiri oziroma neizbiri. O izbranem kandidatu v istem roku obvesti tudi državni ali drug organ, ki je poslal povabilo izbirni komisiji.

(3) Izbrani kandidat se mora na ministrstvu, pristojnem za zunanje zadeve, pred začetkom opravljanja nalog v kratkoročni misiji seznaniti s smernicami in zahtevami mednarodne organizacije ali misije.

30. člen
(obveznosti napotene osebe)

(1) Oseba, napotena v kratkoročno misijo, mora med napotitvijo upoštevati navodila mednarodne organizacije.

(2) Napotena oseba mora po koncu opravljanja nalog v kratkoročni misiji sestaviti poročilo o delu in ga najkasneje v desetih delovnih dneh predložiti organu, ki jo je napotil v kratkoročno misijo, pri čemer se upoštevajo posebna pravila in omejitve glede obveščanja in poročanja ter druga pravila mednarodne organizacije ali misije.

(3) Napotitev lahko predčasno preneha zaradi odpovedi mednarodne organizacije oziroma pristojnega organa v skladu z internimi pravili ali delovnimi potrebami.

31. člen (status napotene osebe)

Napoten javni uslužbenec ali funkcionar ostane med trajanjem kratkoročne misije v delovnem razmerju pri delodajalcu kot pred napotitvijo, pri čemer se šteje, da je napotitev v kratkoročno misijo službena pot in je upravičen do povračila stroškov na službeni poti, razen če povračilo stroškov zagotovi mednarodna organizacija ali misija.

32. člen (odsotnost z dela)

Za odsotnost z dela v kratkoročni misiji in s tem povezana morebitna nadomestila se uporabljajo notranja pravila mednarodne organizacije ali misije.

VIII. poglavje: Evidence

33. člen (evidenca napotenih in usposobljenih oseb)

(1) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve za namen usklajenega uresničevanja ciljev na področju politike napotitev, pregleda razpoložljivih strokovnjakov in njihove usposobljenosti ter zagotavljanja odzivnosti pri napotitvah, vodi centralno evidenco napotenih oseb, pristojni organi pa vodijo evidence oseb, ki so napotene v misije in mednarodne organizacije, ki sodijo v delovno področje organa. Evidence, ki jih vodijo pristojni organi, vsebujejo podatke iz četrtega odstavka tega člena v zvezi z napotitvijo oseb iz delovnega področja pristojnega organa. Pristojni organi so dolžni podatke iz petega odstavka tega člena posredovati ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve.

(2) Pristojni organi vodijo tudi evidenco usposobljenih oseb za napotitev, ki vsebuje podatke iz šestega odstavka tega člena.

(3) Osebni podatki v evidencah iz četrtega, petega in šestega odstavka tega člena se obdelujejo v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov in vodenju kataloga zbirk osebnih podatkov. Zbiranje, uporabljanje, obdelovanje in posredovanje podatkov tretjim osebam je dopustno za namen napotitve v misijo ali mednarodno organizacijo, sodelovanja z misijo in mednarodno organizacijo in za izpolnjevanje davčnih ter drugih obveznosti državi.

(4) V evidencah pristojnih organov se o napotenih osebah obdelujejo naslednji podatki:

- identifikacijski podatki (osebno ime, datum rojstva, naslov stalnega in začasnega prebivališča, državljanstvo);

- elektronski naslov;

- podatki o prejšnjih delovnih razmerjih, delovni dobi;

- podatki o sedanjem delovnem mestu oziroma funkciji;
- podatki o nazivu oziroma mestu v misiji ali mednarodni organizaciji;
- podatki o stopnji izobrazbe, funkcionalnih in posebnih znanjih, udeležbi na raznih oblikah izpopolnjevanja in usposabljanja, o opravljenih strokovnih izpitih, preskusih znanja ter drugi podatki o strokovni usposobljenosti;
- podatki o opravljanju funkcij, sodelovanju v projektnih skupinah in opravljanju drugega dela v interesu delodajalca;
- podatki o dosednji udeležbi v misijah ali mednarodnih organizacijah (področje dela oziroma naziv funkcije ali položaja, trajanje sodelovanja);
- podatki o nezgodnem in/ali življenjskem zavarovanju;
- osebno ime in telefonska številka kontaktne osebe za primer, ko je treba nujno zaščititi interese napotene osebe
- podatke o oborožitvi (vrsta orožja, kaliber in serijska številka);
- podatke o potnem listu (vrsta potne listine in datum veljavnosti).

(5) V centralni evidenci se o napotениh osebah obdelujejo naslednji podatki:

- osebno ime;
- datum rojstva;
- podatki o nazivu oziroma mestu v misiji ali mednarodni organizaciji;
- podatki o stopnji izobrazbe, funkcionalnem in posebnem znanju, udeležbi na raznih oblikah izpopolnjevanja in usposabljanja, o opravljenih strokovnih izpitih, preskusih znanja ter drugi podatki o strokovni usposobljenosti.

(6) O usposobljenih osebah se obdelujejo podatki iz 1., 2., 4., 6., 7. in 8. alineje četrtega odstavka tega člena.

(7) Podatki iz četrtega odstavka tega člena se hranijo skladno z delovnopravno zakonodajo in drugimi predpisi, ki urejajo to področje, podatki iz petega odstavka tega člena se hranijo pet let od zaključka napotitve, podatki iz šestega odstavka tega člena pa pet let od vnosa v evidenco. Po poteku roka iz prejšnjega stavka se podatki iz evidenc arhivirajo v skladu z zakonom, ki ureja arhivska gradiva in arhive.

IX. poglavje: Imenovanje oseb za stike

34. člen (osebe za stike)

(1) Državni ali drugi organi, ki napotijo kandidate v misijo ali mednarodno organizacijo, morajo imenovati osebe za stike zaradi zagotavljanja pravočasnega odziva na predloge, pobude in pomoči napotениm osebam v misije ali mednarodne organizacije pri opravljanju njihovih nalog v tujini.

(2) Osebna imena, telefonska številka in naslov elektronske pošte oseb za stike se sporočijo ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve. Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, pri zagotavljanju pomoči napotениm osebam v misije ali mednarodne organizacije sodeluje z državnimi organi in drugimi organi javnega sektorja.

X. poglavje: Prehodne in končne določbe

35. člen
(imenovanje novih komisij)

(1) Medresorska komisija, ki je bila imenovane po Zakonu o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 20/06), po uveljavitvi zakona nadaljuje z delom.

(2) V tridesetih dneh po uveljavitvi tega zakona se imenujejo nove izbirne komisije. Do imenovanja novih izbirnih komisij nadaljujejo z delom izbirne komisije, ki so bile imenovane po Zakonu o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 20/06).

36. člen
(razveljavitev predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati Zakon o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 20/06) in Poslovnik medresorske komisije za napotitev oseb v misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 112/06).

(2) Do uveljavitve novega poslovnika skladno s tem zakonom se smiselno uporablja poslovnik iz prejšnjega odstavka, kolikor ni v nasprotju s tem zakonom.

37. člen
(uporaba predpisov)

(1) Za napoteno osebo, ki je bila napotena v misijo ali mednarodno organizacijo pred uveljavitvijo tega zakona, se uporabljajo predpisi o napotitvi, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona.

(2) Postopki izbire oseb, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

(3) Za podaljšanje napotitve že napotene osebe po uveljavitvi tega zakona se uporabljajo določbe tega zakona.

(4) Državni organi morajo uskladiti podzakonske predpise v šestih mesecih po začetku veljavnosti tega zakona.

38. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Zakon opredeljuje pogoje, pod katerimi je lahko oseba napotena v misijo ali mednarodno organizacijo ter sistemsko ureja delovnopravna, finančna, kadrovska in organizacijsko-tehnična vprašanja med delom napotenih oseb v tujini. Sistem napotitev izvajajo različne mednarodne organizacije, ki si prizadevajo z večjo finančno in kadrovsko mobilizacijo držav članic doseči učinkovitejše, bolj usklajeno in primerljivo delovanje mednarodne skupnosti na kriznih območjih. Mednarodne organizacije izvajajo aktivnosti in projekte z določenim mandatom in s privolitvijo držav prejemnic pomoči oziroma njihovih vlad na različnih političnih, pravnih in strokovnih področjih.

Zakon velja za napotitve v mednarodne organizacije in mednarodne civilne misije, v katerih

napotena oseba določen čas kontinuirano opravlja določene naloge. Za osebe, ki so izbrane, izvoljene oziroma napotene v mednarodne organizacije oziroma njihove organe za opravljanje določene funkcije in ki v mednarodni organizaciji oziroma njenem organu ne opravljajo kontinuiranega dela, zakon ne velja.

V novem zakonu niso več izrecno izpostavljene napotitve v organe in institucije Evropske unije, saj je Evropska unija mednarodna organizacija, njeni organi in institucije pa so sedaj izrecno navedeni v 4. točki prvega odstavka 3. člena, iz česar izhaja, da zakon velja tudi za napotitve v organe in institucije EU.

Zakon ne velja za izbiro in napotitev vojaških in civilnih oseb v operacije za umiritev kriznih razmer in v operacije za podporo miru na podlagi mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo ter v mednarodne organizacije na obrambnem področju in na opravljanje obrambnih nalog. Izbiro in napotitev za omenjene operacije ureja Zakon o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04-uradno prečiščeno besedilo), pri čemer so upoštevane posebnosti, ki veljajo zlasti za vojaško organizacijo ter opravljanje obrambnih nalog, vključno v okviru kolektivne obrambe.

Zakon tudi ne velja za izbiro in napotitev oseb za pomoč drugim državam ob naravnih in drugih nesrečah ter za izvajanje zaščite, reševanja in pomoči, saj ta vprašanja ureja Zakon o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 51/2006-UPB1, 97/2010), kjer so prav tako predvidene posebne rešitve.

Zgoraj navedeni izjemi sta bili določeni že v veljavnem zakonu, in sicer v tretjem odstavku 3. člena. Zaradi sistematičnosti je navedena določba prenesena v 1. člen zakona, ki določa obseg veljavnosti zakona. Novi zakon dodaja dve novi izjemi, in sicer za področja napotitev, ki so urejena z drugimi zakoni. Izjemi sta predvideni za predlaganje, izvolitev ali imenovanje sodnikov v skladu z Zakonom o predlaganju kandidatov iz Republike Slovenije za sodnike mednarodnih sodišč (Uradni list RS, št. 64/01, 59/02) in za dodelitev državnih tožilcev v Eurojust v skladu z Zakonom o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 58/11).

K 2. členu

Republika Slovenija je s članstvom v mednarodnih organizacijah in z mednarodnimi pogodbami med drugim zavezana k sodelovanju pri napotitvah oseb v civilne misije in mednarodne organizacije. Napotitve oseb Republika Slovenija izvaja na podlagi državnih interesov.

Napotitve se v večini primerov izvajajo na podlagi razpisa, poziva oziroma povabila mednarodne organizacije, lahko pa tudi na podlagi zunanjepolitičnega interesa Republike Slovenije po dogovoru z mednarodno organizacijo.

Dejavnosti, povezane z napotitvijo oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije, kot na primer izvedbo postopkov prijav, komunikacije z mednarodnimi organizacijami, dajanja pojasnil, ipd. usmerja oziroma usklajuje ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. Za zagotavljanje ustrezne podpore predlaganemu kandidatu, če bo mednarodna organizacija izbirala med več kandidati se zagotovi pomoč prek pristojnega organa in ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, v stikih s predstavniki držav ali mednarodnih organizacij.

K 3. členu

V tem členu so opredeljeni izrazi, uporabljeni v zakonu. Zakon določa, da za napoteno osebo šteje oseba, ki jo za določen čas napoti v misijo in mednarodno organizacijo državni ali drug organ in oseba, katere kandidaturo za mesto v misiji ali mednarodni organizaciji potrdi Republika Slovenija, v primeru ko se ta oseba prijavi neposredno na razpis mednarodne organizacije in potrditev zahteva mednarodna organizacija ali misija (gre za postopek izbire v skladu s 15. členom zakona). Zakon izrecno določa, da za napoteno osebo ne šteje oseba, ki jo je izbrala neposredno mednarodna organizacija in je v delovnem razmerju z mednarodno organizacijo.

Definicija državnega organa, organa državne uprave in drugega državnega organa ter javnega sektorja pa je skladna z definicijami, določenimi v Zakonu o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 - uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 40/12-ZUJF). Poleg navedenih organov je v skladu z

novim zakonom drug organ, ki lahko izvaja napotitve po tem zakonu tudi Banka Slovenije.

Primeroma so navedene mednarodne organizacije, v katere so napotene osebe v skladu s tem zakonom. Mednarodne organizacije najpogosteje delujejo prek mednarodnih civilnih misij, ki s svojo neposredno navzočnostjo na varnostno nestabilnih območjih pomagajo pri premagovanju ali preprečevanju kriznih razmer ter pri zaščiti ogroženega civilnega prebivalstva. Napotitve se v skladu z novim zakonom lahko izvajajo tudi v druge meddržavne povezave.

Zakon na novo določa tudi definicije pristojnega organa za napotitve, dogovora o napotitvi, ki ga s pristojnim organom sklene izbrani kandidat, ki ni zaposlen v javnem sektorju, ter soglasja predstojnika organa. Pojem pristojnega organa v tem zakonu pomeni državni ali drug organ, v katerega delovno področje sodijo oziroma pretežno sodijo naloge napotene osebe.

Dogovor o napotitvi po tem zakonu je opredeljen kot dogovor, ki ga pristojni organ sklene z izbranim kandidatom, ki pred napotitvijo ni bil zaposlen v javnem sektorju, Republika Slovenija pa v skladu z nadaljnjimi določbami zakona do kandidatov, s katerimi je sklenjen dogovor o napotitvi, nima nobenih finančnih obveznosti.

Soglasje predstojnika organa, v katerem je kandidat zaposlen, morajo predložiti kandidati, ki so zaposleni v javnem sektorju. Zaradi različnih organizacijskih oblik delodajalcev javnega sektorja je natančneje pojasnjeno kdo poda soglasje v konkretnem primeru. Praviloma soglasje poda predstojnik organa ali subjekta javnega prava, v katerem je kandidat zaposlen, kar velja tudi v primeru organa v sestavi ministrstva, vendar v tem primeru lahko do konca izbirnega postopka v Republiki Sloveniji soglasje predstojnika organa v sestavi prekliče pristojni minister. V primeru, da je kandidat za napotitev predstojnik organa, je določeno, da soglasje poda njegov neposredno nadrejeni. V primeru da je kandidat predstojnik javnega zavoda, javne agencije ali javnega sklada, pa soglasje poda predstojnik ustanovitelja subjekta javnega prava.

K 4. členu

Naloge mednarodnih civilnih misij so instrumenti preko katerih mednarodne organizacije pomagajo državam pred izbruhom krize, v kriznih razmerah in v obdobju po umiritvi kriz. Pomoč posega v različne sfere političnega, varnostnega, ekonomskega, socialnega, okoljevarstvenega življenja, delovanja državnih institucij z upoštevanjem vladavine prava in zaščite človekovih pravic. V širšem pogledu je pomoč usmerjena na preprečevanje spopadov, blažitev zaostrenih razmer, rehabilitacijo in dolgoročno stabilizacijo, razvojno in humanitarno pomoč. Naloge misij so navedene primeroma, tako da se lahko pojavijo tudi druge oblike.

K 5. členu

Medresorska komisija je stalno medresorsko vladno delovno telo, ki skrbi za izvajanje politike napotitev državljanov Republike Slovenije v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije in prispeva k oblikovanju politike napotitev. Naloga medresorske komisije je tudi določitev vsebinskih področij in geografskih območij, na katerih bo mogoče uresničiti zunanjepolitične interese Republike Slovenije v skladu s smernicami vlade..

Medresorsko komisijo imenuje vlada na predlog ministra, pristojnega za zunanje zadeve, ki predlog oblikuje na podlagi predlogov predstojnikov tistih ministrstev, vladnih služb in drugih državnih organov, ki izvajajo napotitve oseb v misije in mednarodne organizacije.

Medresorsko komisijo sestavljajo predstavniki državnih ali drugih organov, ki izvajajo napotitve oseb v misije in mednarodne organizacije, oziroma tistih organov, ki napotitve izvajajo v večjem obsegu. Novi zakon ne določa več števila članov in sestave medresorske komisije, saj je določba prejšnjega zakona predstavljala težavo pri sestavi komisije v praksi. Glede na to, da se v mednarodne organizacije napotujejo predstavniki različnih državnih in drugih organov in se poleg tega napotitve izvajajo na različnih delovnih področjih organov, številčna omejitev, ki je bila določena v zakonu ni omogočala povsem ustrezne sestave komisije. Podrobneje sestavo in delo

medresorske komisije ureja poslovnik.

K 6. členu

Izbirne komisije izvajajo postopek izbire kandidatov za delo v misijah ali mednarodnih organizacijah. Izbirne komisije se oblikujejo glede na področja oz. vrste napotitev (npr. napotitve določenega tipa oz. v določeno mednarodno organizacijo) in so stalne. Zaradi prekrivanja več področij v okviru nalog posameznih mednarodnih organizacij je določeno, da v dvomu, katera izbirna komisija je pristojna za posamezno napotitev, o tem odloči predsednik medresorske komisije.

Predsednika in člane izbirnih komisij ter njihove namestnike imenuje predsednik medresorske komisije, pri čemer bodo člani izbirne komisije predstavniki organov, v katerih delovno področje sodijo dela in naloge, ki se opravljajo v misiji ali mednarodni organizaciji oziroma predstavniki organov, katerih delovna področja so sorodna. Ker ministrstvo za zunanje zadeve na podlagi zakona opravlja naloge na področju zunanjih zadev države, bo v večini primerov član izbirne komisije tudi predstavnik ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve. Zakon izrecno določa, da je predsednik izbirne komisije predstavnik resorja, ki pokriva delovno področje misije ali mednarodne organizacije. Delovno področje je določeno z Zakonom o državni upravi (Uradni list RS, št. 113/05-UPB4, 48/09, 21/12) ali drugim zakonom, odlokom ali sklepom vlade oziroma z drugim predpisom.

K 7. členu

Organi, ki bodo predlagali kandidate za delo v misijah ali mednarodnih organizacijah, morajo poskrbeti za usposabljanje, izpopolnjevanje ali drugo ustrezno pripravo kandidatov za napotitev pred napotitvijo, kar bo prispevalo k uspešnemu delu napotenih oseb. Usposabljanje bodo praviloma izvajali organi sami, lahko pa tudi več organov organizira skupno usposabljanje.

K 8. členu

Kandidati za napotitev na delo v misijo ali mednarodno organizacijo so izbrani na podlagi notranje objave, internega ali javnega natečaja. O tem, ali se izvede notranja objava v organu ali postopek internega ali javnega natečaja, odloča izbirna komisija. Odločitev sprejme, predvsem ob upoštevanju razpoložljivih virov v kadrovskem in finančnem načrtu glede na naloge misije, razpisne pogoje in rok mednarodne organizacije za predlaganje kandidatov.

Kandidati za napotitev v misije ali mednarodne organizacije morajo izpolnjevati splošne pogoje, povzete po predpisih, ki urejajo zaposlitev v javnem sektorju v Republiki Sloveniji ter splošne, posebne ali dodatne pogoje, ki jih v razpisu ali kako drugače določi mednarodna organizacija, npr. določeno vrsto in stopnjo izobrazbe, znanje tujih jezikov, ustrezno zdravstveno stanje, psihofizična sposobnost, izkušnje, ipd.

K 9. členu

Če iz objave mednarodne organizacije izhaja, da mora imeti kandidat specifično strokovno izobrazbo, usposobljenost ali izkušnje oziroma želi mednarodna organizacija pridobiti kandidata s točno določenim poklicem (npr. policista, sodnika, diplomata, ipd.), se z notranjo objavo obvestijo javni uslužbenci v organu, v katerega delovno področje sodi delo v misiji ali mednarodni organizaciji, o možnosti opravljanja dela v misiji ali mednarodni organizaciji. Obvestilo o notranji objavi vsebuje enake sestavine kot javni natečaj. Predstavnik pristojnega organa pošlje zbrane prijave izbirni komisiji. Če ni nobenega prijavljenega kandidata oziroma če ni ustrezno strokovno usposobljenega kandidata, izbirna komisija lahko razpiše interni ali javni natečaj. O tem kakšen natečaj bo razpisan izbirna komisija odloči ob upoštevanju razpoložljivih virov v kadrovskem in finančnem načrtu glede na naloge misije, razpisne pogoje in rok mednarodne organizacije za predlaganje kandidatov.

K 10. členu

Medresorska komisija lahko odloči, da se izvede interni natečaj v državnih in drugih organih,

vklučenih na interni trg dela, pri čemer upošteva razpoložljive vire v kadrovskem in finančnem načrtu glede na naloge misije, razpisne pogoje in rok mednarodne organizacije za predlaganje kandidatov. Zlasti se pri tem upoštevajo zahteve mednarodne organizacije, ki npr. zahteva delovne izkušnje s posameznega delovnega področja in podobno. Interni natečaj se objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, in mora vsebovati enake sestavine kot javni natečaj.

K 11. členu

Če iz razpisa mednarodne organizacije izhaja, da je treba zajeti čim širši krog možnih kandidatov, oziroma če se oceni, da je treba pritegniti k sodelovanju tudi osebe zunaj internega trga dela (npr. predstavnike nevladnih organizacij), izbirna komisija odloči, da se izvede postopek javnega natečaja. Javni natečaj se objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za javno upravo, lahko pa tudi na spletni strani organa, v katerega delovno področje sodijo ali pretežno sodijo delovne naloge mesta napotitve.

Zakon določa obvezne sestavine javnega natečaja, pri čemer so nekatere sestavine specifične zaradi opravljanja dela v tujini in zaradi posebnih pogojev, ki jih lahko določi mednarodna organizacija v skladu s svojimi internimi pravili. Zakon določa, da rok za oddajo prijav praviloma ne sme biti krajši od treh delovnih dni, izjemoma je rok lahko tudi krajši, in sicer v primeru, če je to potrebno za izvedbo izbirnega postopka zaradi dolžine roka, ki ga za prijavo določi mednarodna organizacija. Tako določen zakonski rok je posledica predvidenega začetka opravljanja dela, ki ga določijo mednarodne organizacije in je v večini primerov zelo kratek, zaradi česar mora biti tudi izbirni postopek izveden čim hitreje.

Med dokazili, ki jih mora kandidat, zaposlen v javnem sektorju, priložiti prijavi, bo tudi soglasje predstojnika organa, kjer je kandidat zaposlen, saj bo organ javnega uslužbenca napotil v tujino in zagotavljal plačo tudi med napotitvijo. To soglasje bo kandidat moral priložiti na poziv izbirne komisije najpozneje do zaključka izbirnega postopka v Republiki Sloveniji. Navedena določba upošteva specifikum izbirnih postopkov, in sicer ima izbirna komisija glede na dolžino roka za prijavo, ki ga postavi mednarodna organizacija predložitve soglasja mednarodne organizacije zahtevati zgolj od izbranega kandidata (med drugim tudi zaradi odprave administrativnih ovir) ali od vseh prijavljenih kandidatov, če je to lažje za nadaljnjo izvedbo postopka.

Novi zakon zaradi odprave administrativnih ovir ne predvideva več predložitve kopije dokazila o državljanstvu, temveč zadošča izjava o državljanstvu, saj je mogoče državljanstvo preveriti v uradnih evidencah.

K 12. členu

Izbirna komisija pregleda zbrane prijave in izloči tiste prijavljene osebe, ki ne izpolnjujejo razpisnih pogojev, in tiste, ki pošljejo prepozno ali nepopolno prijavo, preostale pa uvrsti v izbirni postopek. S kandidati, ki so uvrščeni v izbirni postopek, lahko izbirna komisija opravi razgovore, kjer se še dodatno preverjata njihova primernost in usposobljenost. Zakon na novo določa tudi možnost, da v primeru izredno kratkih rokov mednarodne organizacije izbirna komisija neposredno opravi izbor izmed oseb, katerih podatki se vodijo v evidenci usposobljenih oseb, če so izpolnjeni pogoji za notranjo objavo in postopka ni mogoče izvesti v roku treh delovnih dneh. Gre za osebe, ki so že usposobljene za napotitev in z uvrstitvijo v evidenco usposobljenih oseb vnaprej soglašajo z napotitvijo v misije in mednarodne organizacije. Te osebe morajo izpolnjevati vse pogoje za napotitev.

Če je kandidat sodnik, državni tožilec ali državni pravobranilec, izbirna komisija pozove Sodni svet, Državnotožilski svet ali generalnega državnega pravobranilca, da poda mnenje o kandidaturah. Navedeni organi pri oblikovanju mnenja upoštevajo strokovno usposobljenost kandidatov in zagotavljanje nemotenega delovnega procesa v organih, kjer so kandidati zaposleni. Pri oblikovanju mnenja glede strokovne usposobljenosti kandidatov se upošteva zlasti poznavanje strokovnega področja in poznavanje pravne ureditve mednarodne organizacije oziroma države napotitve, prej navedeni organi pa lahko sprejmejo tudi standarde strokovne usposobljenosti. Kandidata, za katerega je sodni svet, državnotožilski svet oziroma generalni državni pravobranilec podal negativno mnenje, izbirna komisija ne more izbrati, v primeru pozitivnega mnenja ali v primeru, da izbirna komisija mnenja ne prejme, pa izbiro opravi na podlagi upoštevanja vseh

kriterijev, ki jih zakon določa za izbiro.

Ker je pomembno, da je postopek izbire v Republiki Sloveniji zaključen pred potekom roka, ki ga za izbiro postavi mednarodna organizacija, mednarodne organizacije pa določajo različne roke za izbiro kandidatov, zakon ne določa roka, v katerem mora izbirna komisija opraviti izbiro, temveč bo izbira opravljena glede na rok, ki ga bo za prijavo, izbiro ali potrditev kandidatov določila mednarodna organizacija. Glede na to, da ta člen določa postopek izbire v Republiki Sloveniji, bo v primeru, ko je izbrani kandidat v Republiki Sloveniji tudi napoten v mednarodno organizacijo, brez nadaljnjega izbirnega postopka v mednarodni organizaciji, za posamezno mesto napotitve izbirna komisija izbrala enega, strokovno najbolj usposobljenega kandidata. Kadar pa se bo izbirni postopek nadaljeval po 13. členu, torej, ko bo izbira v Republiki Sloveniji le predhodna faza izbirnega postopke v mednarodni organizaciji, bo lahko izbranih oziroma predlaganih mednarodni organizaciji tudi več kandidatov, ki bodo nato sodelovali v izbirnem postopku mednarodne organizacije.

Pri izbiri se poleg ostalega upoštevajo predvsem delovne izkušnje oziroma izkušnje iz dela v misijah ali mednarodnih organizacijah, stopnja izobrazbe, znanje tujih jezikov, usposabljanja in dodatna uporabna znanja. Novi zakon izrecno določa, da mora izbirna komisija v izbirnem postopku upoštevati načelo enakih možnosti, kar ne pomeni zgolj načela enakosti spolov (kot je določal prejšnji zakon), temveč gre za zagotavljanje enakega obravnavanja vsakogar pri uveljavljanju njegovih pravic in obveznosti v skladu z Zakonom o uresničevanju načela enakega obravnavanja (Uradni list RS, št. 93/07 - uradno prečiščeno besedilo).

Obvestilo o odločitvi komisije se pošlje vsem prijavljenim kandidatom. Odločitev komisije mora biti obrazložena. V prejšnjem zakonu je bilo določeno, da izbirna komisija kandidatom obvestila o odločitvi pošlje nemudoma, novi zakon pa zaradi večje jasnosti določa rok za obvestitev kandidatov, ki znaša pet delovnih dni po opravljeni izbiri. Odločitev komisije je dokončna.

K 13. členu

Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, o izbranem kandidatu ali več kandidatih obvesti mednarodno organizacijo in ji pošlje vse spremno gradivo. Mednarodna organizacija nato izvede še svoj izbirni postopek in izmed vseh prijavljenih kandidatov iz različnih držav opravi končno izbiro. Ko oziroma če mednarodna organizacija o svoji izbiri obvesti ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, to obvesti izbirno komisijo, ki bo o izbiri obvestila kandidata in pristojni organ. Če pa za posamezno področje ni imenovana izbirna komisija, pa ministrstvo za zunanje zadeve o izidu izbirnega postopka v mednarodni organizaciji obvesti predlaganega kandidata, in organ, v katerega delovno področje sodijo ali pretežno sodijo delovne naloge mesta napotitve. Zakon ne predvideva več obveznosti ministrstva za zunanje zadeve, da o izbiri obvešča kandidatovega delodajalca, saj je v večini primerov kandidatov delodajalec hkrati pristojni organ za napotitev. Poleg tega je že v postopku prijave za kandidate, ki so zaposleni v javnem sektorju, zahtevano soglasje kandidatovega delodajalca z njegovo kandidaturo, po izbiri pa so vsi kandidati (zlasti tisti, ki niso zaposleni v javnem sektorju) sami dolžni poskrbeti, da bo njihov delodajalec obveščen o izbiri. Izbrani kandidat, ki ga mednarodna organizacija neposredno obvesti o izbiri, je pred začetkom dela v mednarodni organizaciji ali misiji o izbiri dolžan obvestiti organ, v katerega delovno področje sodijo ali pretežno sodijo delovne naloge mesta napotitve in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. Obvestitev pristojnega organa je potrebna zaradi sklenitve aneksa k pogodbi o zaposlitvi oziroma dogovora o napotitvi, obvestitev ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, pa zaradi skupne evidence napotenih oseb, ki jo v skladu s 33. členom zakona vodi ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

K 14. členu

Zakon uvaža nov postopek potrditve kandidature kandidata, ki se prijavi neposredno na razpis mednarodne organizacije, v primerih, ko takšno potrditev zahteva mednarodna organizacija in če je to v interesu Republike Slovenije. Postopek potrditve kandidature je predviden zaradi izbirnega postopka v nekaterih mednarodnih organizacijah, ki same izvedejo izbirne postopke, vendar pa kot pogoj za prijavo zahtevajo predhodno potrditev države (npr. OVSE zahteva, da država, katere državljani so kandidati, v posebnem računalniškem sistemu elektronsko potrdi kandidaturo vsakega

kandidata, s katerega kandidaturo soglaša, kar je pogoj za obravnavanje prijave na razpis v mednarodni organizaciji).

Veljavni zakon ne vsebuje ustrezne ureditve za tovrsten način napotitve, saj določa obveznost sklenitve pogodbe o zaposlitvi z vsakim napotenim kandidatom, kar pa glede na omejitve zaposlovanja v javnem sektorju in omejena finančna sredstva v večini primerov ni mogoče. Zgolj potrditev kandidature v elektronskem sistemu mednarodne organizacije (brez sklenitve pogodbe o zaposlitvi) v skladu z veljavnim zakonom zato ni mogoča. Glede na to, da izbirni postopek v teh primerih izvaja mednarodna organizacija sama, je izbirni postopek, ki vključuje izvedbo notranje objave, internega natečaja ali javnega natečaja, predolg in prezapleten, sploh zato, ker se zainteresirani kandidati v teh primerih prijavijo neposredno na razpis mednarodne organizacije. Glede na navedeno novi zakon predvideva poenostavljen postopek potrditve kandidature brez obveznosti sklenitve pogodbe o zaposlitvi (glej tudi obrazložitev k 16. členu).

Ker gre za uradno potrditev kandidature s strani države, ni mogoče podpreti kateregakoli kandidata, zato zakon določa tudi pogoje, pod katerimi je mogoča potrditev kandidature. Kandidat mora prošnji za podporo priloži razpis mednarodne organizacije, svojo prijavo, življenjepis in vso ostalo dokumentacijo, iz katere je razvidno izpolnjevanje pogojev za razpisano mesto. Poleg tega naj bi kandidat praviloma tudi opravil pogovor z izbirno komisijo, ki na podlagi dokumentacije in pogovora odloči o potrditvi kandidature.

Kandidat, ki je zaposlen v javnem sektorju in ki ga mednarodna organizacija izbere za napotitev, sklene aneks k pogodbi o zaposlitvi, kandidat, ki ni zaposlen v javnem sektorju pa dogovor o napotitvi (glej tudi obrazložitev k 16. členu). Izjemoma zakon predvideva sklenitev dogovora o napotitvi tudi za izbranega kandidata, ki je pred napotitvijo zaposlen v javnem sektorju, in to v primeru, kadar kandidat ne pridobi soglasja predstojnika za napotitev (npr. zaradi nezadostnih sredstev v finančnem načrtu organa), vendar kljub temu želi biti napoten v mednarodno organizacijo. Tak kandidat se lahko v skladu z veljavnimi predpisi z delodajalcem dogovori za mirovanje pravic in obveznosti iz delovnega razmerja za čas trajanja napotitve in od delodajalca ne prejema plače in drugih prejemkov, določenih v 18. členu tega zakona. Navedena možnost je v zakonu urejena zato, da se kandidatom, zaposlenim v javnem sektorju, ki kljub temu, da organ npr. nima finančnih možnosti za napotitev osebe v mednarodno organizacijo, omogoči, da se njihova kandidatura v mednarodni organizaciji potrdi brez finančnih posledic za organ in se jim na ta način omogoči napotitev, pri čemer bodo prejeli prejemke mednarodne organizacije, ne pa hkrati tudi plače v RS.

Že pred potrditvijo kandidature, mora pristojni organ, v katerega delovno področje sodi napotitev, kandidata obvestiti o bistvenih elementih dogovora o napotitvi, ki ga mora kandidat, ki ga izbere mednarodna organizacija, skleniti s pristojnim organom.

K 15. členu

Napotitev je mogoča tudi po dogovoru z mednarodno organizacijo, kadar mednarodna organizacija ne objavi razpisa, poziva ali povabila k napotitvi, če obstaja zunanjepolitični interes državnega organa za napotitev javnih uslužbencev v posamezno mednarodno organizacijo. V tem primeru državni organ objavi notranjo objavo v organu, izbere najprimernejšega kandidata pa opravi posebna stalna izbirna komisija, sestavljena iz javnih uslužbencev državnega organa, ki jo imenuje predstojnik. Glede postopka izbire se smiselno uporabljajo določbe tega zakona.

K 16. členu

Novi zakon razlikuje med kandidati, ki so zaposleni v javnem sektorju in drugimi kandidati. Veljavni zakon obvezuje organe, v katerih delovno področje sodijo delovne naloge posamezne misije oziroma mednarodne organizacije, da z vsakim kandidatom, ki ga predlaga izbirna komisija in ga izbere mednarodna organizacija (če gre za enostopenjsko odločanje, pa kandidatu, ki ga izbere izbirna komisija), sklenejo pogodbo o zaposlitvi. Glede na to, da je zaposlovanje v javnem sektorju omejeno s kadrovskimi načrti organov in razpoložljivimi finančnimi sredstvi, v praksi trenutno praktično ni mogoče izvajati napotitev oseb, ki niso zaposlene v javnem sektorju, saj tem osebam ni mogoče ponuditi sklenitve pogodbe o zaposlitvi. Glede na navedeno novi zakon predvideva sklenitev aneksa k pogodbi o zaposlitvi s tistimi kandidati, ki so že zaposleni v javnem sektorju

(aneks z njimi sklene njihov delodajalec), ter sklenitev dogovora o napotitvi kot civilnopravne pogodbe, s tistimi kandidati, ki niso zaposleni v javnem sektorju.

Navedena ureditev bo olajšala sistem napotitev in omogočila tudi napotitev kandidatov, ki niso zaposleni v javnem sektorju, saj predhodna zaposlitev v javnem sektorju ne bo več pogoj za napotitev teh oseb. Enak dogovor se sklene s tistimi kandidati, prijavljenimi neposredno na razpis mednarodne organizacije, katerih kandidato potrdi Republika Slovenija v skladu s 15. členom tega zakona in niso zaposleni v javnem sektorju, izjemoma pa tudi z javnimi uslužbenci in funkcionarji, ki se prijavijo neposredno na razpis mednarodne organizacije, vendar ne pridobijo soglasja predstojnika (glej tudi obrazložitev k 14. členu). Ti uslužbenci lahko sklenejo dogovor o mirovanju v skladu z veljavno zakonodajo, prejemajo pa le prejemke mednarodne organizacije.

Novi zakon določa, da se sklenitev aneksa k pogodbi o zaposlitvi oziroma dogovora o napotitvi izbranemu kandidatu ponudi najpozneje v desetih dneh po izbiri. Če kandidat v petih dneh od dne, ko se mu aneks oziroma dogovor ponudi v podpis, tega ne podpiše, se domneva, da je napotitev zavrnil, o čemer ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, obvesti mednarodno organizacijo ali misijo.

Kandidat, ki je zaposlen v javnem sektorju, sklene aneks k pogodbi o zaposlitvi s predstojnikom organa, v katerem že ima sklenjeno delovno razmerje. Če je na javnem natečaju izbran kandidat, ki ni zaposlen v javnem sektorju, dogovor o napotitvi sklene predstojnik organa, v katerega delovno področje sodijo delovne naloge mesta napotitve v misiji oziroma mednarodni organizaciji. V primeru dvoma, kateri organ je pristojen za posamezno napotitev, pristojni organ določi Ministrstvo za zunanje zadeve.

V zakonu je določeno, da se aneks k pogodbi o zaposlitvi sklene za čas trajanja misije ali dela v mednarodni organizaciji, vendar ne več kakor za štiri leta. Izjemoma se po poteku štiriletnega obdobja pogodba lahko podaljša pod pogojem, da izbirna komisija da pozitivno mnenje, da se s podaljšanjem napotitve osebe, ki je zaposlena v javnem sektorju, strinja delodajalec in da obstaja interes mednarodne organizacije za podaljšanje napotitve, vendar napotitev skupno lahko traja največ osem let.

K 17. členu

Člen predpisuje obvezne sestavine aneksa k pogodbi o zaposlitvi, ki se v določeni meri razlikujejo od sestavin, ki jih določa Zakon o javnih uslužbencih, ker napotene osebe opravljajo delo v mednarodni organizaciji v tujini. Novi zakon določa, da tako aneks kot dogovor vsebujeta tudi določbo glede poročanja in morebitnih drugih obveznostih napotene osebe. Aneks in dogovor se glede posameznih podatkov lahko neposredno sklicujeta na sporazum, ki ga kandidat sklene z mednarodno organizacijo oziroma na interna pravila mednarodne organizacije, na primer na pravila o obveznih usposabljanjih ali pripravah. Aneks in dogovor lahko vsebujeta tudi druge podatke, ki so pomembni za položaj napotene osebe.

K 18. členu

Plača in drugi prejemki napotениh oseb, ki so zaposlene v javnem sektorju, se določijo skladno z Zakonom o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09- uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11, 110/11, 46/13, 25/14 - ZFU, 50/14 in 95/14 - ZUPPJS15) in podzakonskimi predpisi, ki urejajo sistem plač v javnem sektorju. Podzakonski predpis, ki ureja plačo oseb, napotениh na delo v tujini, je Uredba o plačah in drugih prejemkih javnih uslužbencev za delo v tujini (Uradni list RS, št. 14/09, 16/09 popr., 23/09, 51/10, 67/10, 41/12, 68/12, 47/13). Novi zakon razlikuje višino prejemkov napotene osebe v Republiki Sloveniji, glede na prejemke, ki jih ta prejme od mednarodne organizacije. Če dnevno nadomestilo mednarodne organizacije, ki ga prejme napoteni javni uslužbenec ali funkcionar, presega z uredbo vlade določen znesek dnevnega nadomestila (trenutno veljavna je Uredba o plačah in drugih prejemkih javnih uslužbencev za delo v tujini določa znesek dnevnega nadomestila v višini 80 evrov), je javni uslužbenec ali funkcionar upravičen do plače za delo v Republiki Sloveniji. V kolikor dnevno nadomestilo mednarodne organizacije, ki ga prejme napoteni javni uslužbenec ali funkcionar, znaša manj kot znesek dnevnega nadomestila, določen z uredbo, pa napoteni javni uslužbenec ali funkcionar prejme plačo za delo v tujini v skladu z navedeno uredbo. Skupni

prejemki napotenega javnega uslužbenca ali funkcionarja v nobenem primeru ne morejo znašati manj, kot bi znašali osnovna plača in nadomestila po Uredbi o plačah in drugih prejemkih javnih uslužbencev za delo v tujini (Uradni list RS, št. 14/09, 16/09 popr., 23/09, 51/10, 67/10, 41/12, 68/12, 47/13).

Takšna ureditev bo pripomogla k večji izenačenosti prejemkov napoteni javnih uslužbencev, saj trenutno v praksi prihaja do velikih razlik med osebami, ki so napotene v različne mednarodne organizacije. Napotene osebe namreč od večine mednarodnih organizacij v času napotitve prejemajo dnevna nadomestila, ki so namenjena kritju stroškov prehrane, prevoza na delo, nastanitve in drugim življenjskim stroškom. Razlike med temi prejemki so med mednarodnimi organizacijami precejšnje, saj ti prejemki v nekaterih mednarodnih organizacijah dosežejo tudi 4.000 evrov mesečno, nekatere mednarodne organizacije pa napotnim osebam sploh ne plačujejo dnevnih nadomestil oz. drugih prejemkov. Poleg tega bo ta ureditev predstavljala manjše stroške za proračun RS, saj mora delodajalec v RS, napotnim osebam, ki so zaposlene v javnem sektorju, v skladu s trenutno veljavnim zakonom plačevati plačo za delo v tujini, ne glede na višino prejemkov, ki jih te osebe prejmejo od mednarodne organizacije.

Navedena ureditev ne velja za uslužbenca Banke Slovenije, katerim se plača določi v skladu z Zakonom o Banki Slovenije ter za javne uslužbenca ali funkcionarja, ki so napoteni na delo v mednarodne civilne misije na območjih civilnega kriznega upravljanja in se jim plača ne glede na prejemke, ki jih prejmejo od mednarodne organizacije, določi v skladu z Uredbo o plačah in drugih prejemkih javnih uslužbencev za delo v tujini, to je plača za delo v tujini. Gre praviloma za osebe, ki so napotene na mednarodne civilne misije na kriznih območjih in opravljajo terensko delo, ki je zahtevnejše in se opravlja v težjih razmerah kot delo na sedežu mednarodne organizacije, npr. policisti na mednarodnih misijah v tujini.

Glede na to, da zakon predvideva določitev plače javnega uslužbenca glede na prejemke, ki jih ta prejme od mednarodne organizacije, zakon določa, da je uslužbenec delodajalca dolžan obvestiti o višini vseh prejemkov, ki jih prejme od mednarodne organizacije, ter mu predložiti podpisan sporazum z mednarodno organizacijo oziroma drug dokument, v katerem so navedeni vsi prejemki, ki jih uslužbenec prejme v zvezi z napotitvijo od mednarodne organizacije.

Če napotenega javnega uslužbenca ali funkcionarja, ki je napoten v mednarodne organizacije za eno leto ali dlje in v skladu s tem zakonom prejema plačo za delo v tujini, v tujini spremljajo nezaposleni partner in/ali nepreskrbljeni otroci, temu pripada tudi nadomestilo za nezaposlenega partnerja in nepreskrbljene otroke, če tega prejemka na zagotavlja mednarodna organizacija. Pristojni organ mu povrne tudi stroške prostovoljne vključitve v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje za nezaposlenega partnerja in stroške zavarovanja za primer brezposelnosti in za starševsko varstvo. Navedeno nadomestilo in povračila stroškov pa ne pripadajo osebam, ki so napotene na mesto, ki ga mednarodna organizacija opredeljuje kot "nedružinsko". Navedena ureditev je podobna ureditvi, ki velja za diplomatske predstavnike Republike Slovenije v tujini oziroma njihove družinske člane, saj je položaj družinskih članov oseb, napoteni v mednarodne organizacije podoben položaju oseb, ki službujejo v diplomatski službi v tujini. Kadar pa napotitev že sama mednarodna organizacija opradali kot »nedružinsko« oziroma če napotitev traja manj kot eno leto navedena ureditev ne velja.

Do napoteni oseb, ki s pristojnim organom sklenejo dogovor o napotitvi, Republika Slovenija nima nobenih finančnih obveznosti. Te osebe prejmejo prejemke v skladu z internimi pravili mednarodne organizacije. Sami morajo poskrbeti tudi za vključitev v pokojninsko in vsa ostala socialna zavarovanja.

K 19. členu

Napotena oseba pridobi pravico do letnega dopusta v skladu s predpisi Republike Slovenije. Pravice in obveznosti glede izrabe letnega dopusta ali drugih oblik odsotnosti se v času napotitve urejajo v skladu z notranjimi pravili mednarodne organizacije in skladno z navodili vodstva misije oziroma mednarodne organizacije. Če napotena oseba letnega dopusta ne more izkoristiti v času napotitve, ga lahko izkoristi najkasneje do konca naslednjega leta po vrnitvi v Republiko Slovenijo na podlagi potrdila misije ali mednarodne organizacije o izrabi dopusta v času napotitve.

K 20. členu

V skladu z notranjimi pravili mednarodne organizacije se ureja tudi pravica do nadomestila plače zaradi odsotnosti iz upravičenih razlogov. Med tako odsotnostjo je v primeru, če je napotena oseba javni uslužbenec, zavezanec za plačilo nadomestila plače organ, ki je osebo napotil v tujino, oziroma organ, s katerim ima taka oseba sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, razen če pravila mednarodne organizacije ne določajo drugače.

K 21. členu

Posebno varstvo, v skladu s pravili mednarodne organizacije, lahko uživajo nekatere kategorije napotenih oseb, in sicer zaradi nosečnosti, starševstva, invalidnosti, starosti ali drugih podobnih razlogov.

K 22. členu

Ko napoteni javni uslužbenec ali funkcionar preneha opravljati naloge v misiji ali mednarodni organizaciji, se mora vrniti na ustrezno delovno mesto k delodajalcu, pri katerem je bil zaposlen pred napotitvijo, pri čemer je ustrezno delovno mesto določeno kot delovno mesto, ki ustreza pridobljenemu nazivu. Delodajalec osebe ne sme postavljati v manj ugoden položaj, kakršnega je imela pred napotitvijo. Med trajanjem napotitve osebi normalno teče napredovalno obdobje, letno oceno uslužbenca pa poda organ, v katerega delovno področje sodijo delovne naloge mesta napotitve v misiji oziroma mednarodni organizaciji.

Novi zakon spreminja dosedanje določbo, ki je določala, da ima napotena oseba pravico, da se najpozneje v desetih dneh po prenehanju opravljanja nalog v misiji ali mednarodni organizaciji vrne na ustrezno delovno mesto ali funkcijo. Napoteni javni uslužbenec je namreč ves čas napotitve zaposlen pri delodajalcu v Republiki Sloveniji (saj ima z njim sklenjen aneks k pogodbi o zaposlitvi), zato ne gre za pravico do vrnitve, temveč za obveznost delavca, da se po prenehanju napotitve vrne na delo k delodajalcu, hkrati pa njegovo pravico, da bo opravljal delo na ustreznem delovnem mestu. Zakon izrecno določa, da ima ob zaključku napotitve pravico do koriščenja selitvenega dopusta v skladu z veljavnimi predpisi.

Vrnitev na delovno mesto v RS novi zakon določa samo za javne uslužbenke, saj zasebnih delodajalcev ni mogoče obvezati k zagotovitvi ustreznega delovnega mesta za napoteno osebo oziroma bi bilo v takšnem primeru oteženo izvajanje napotitev oseb, ki niso zaposlene v javnem sektorju. Če se na primer zasebni delodajalec ne bi strinjal z zagotovitvijo ustreznega delovnega mesta po koncu napotitve, njegova napotitev ne bi bila mogoča, kljub temu, da bi sam morda napotitev želel, ne glede na možnost vrnitve na delo k delodajalcu v RS.

K 23. členu

Novi zakon določa tudi obveznosti napotenih oseb. Obveznosti napotenih oseb so bile predvidene tudi v veljavnem zakonu, kar izhaja iz naslova VII. poglavja, vendar v tem poglavju niso natančneje določene (so pa bile obveznosti napotene osebe določene v VIII. poglavju, ki se nanaša na kratkoročne napotitve). Glede na to, da se napotitve izvajajo tako zaradi uresničevanja namena in ciljev mednarodnih organizacij, katerih članica je RS, oziroma zaradi izpolnjevanja mednarodnih obveznosti RS, kot tudi zaradi zunanjepolitičnih, varnostnih ali gospodarskih interesov Republike Slovenije, je v interesu Republike Slovenije, da napotena oseba delo opravlja strokovno in v skladu s pričakovani mednarodne organizacije in da si prizadeva za krepitev ugleda Republike Slovenije v mednarodnem okolju. Glede na to, da kandidate v misijo oz. mednarodno organizacijo napoti Republika Slovenija oz. konkretno organ, v katerega delovno področje sodijo ali pretežno sodijo delovne naloge napotene osebe v misijo oziroma mednarodno organizacijo, mora biti ta tudi seznanjen z njihovim delom v času napotitve, zato ga je napotena oseba dolžna, redno obveščati o zadevah, ki so vsebinsko pomembne za pristojni organ, ter najmanj enkrat v treh mesecih ter po zaključku napotitve sestaviti poročilo o delu in ga predložiti organu, s katerim je sklenila aneks k pogodbi o zaposlitvi oziroma dogovor o napotitvi, ob upoštevanju pravil mednarodne organizacije. Pogostost poročanja je tudi ena od sestavin aneksa k pogodbi o zaposlitvi in dogovora o napotitvi, v katerem se lahko določi tudi obveznost pogostejšega poročanja organu. Zaradi posebnosti napotitev policistov v mednarodne civilne misije zakon določa, da v primerih obstoja kontingenta,

poroča le vodja kontingenta.

K 24. členu

Za čas, ko je javni uslužbenec ali funkcionar napoten v misijo ali mednarodno organizacijo, lahko organ, ki ga je napotil, z drugo osebo sklene delovno razmerje za določen čas zaradi nadomeščanja napotene osebe.

K 25. členu

Zakon o potnih listinah državljanov Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 29/11- uradno prečiščeno besedilo) v prvem odstavku 9. člena (diplomatski potni list) in drugem odstavku 10. člena (službeni potni list) določa, da se diplomatski ali službeni potni list lahko izda tudi nekaterim drugim osebam, če je to v interesu Republike Slovenije. Izdaja diplomatskega ali službenega potnega lista osebam, napotnim v mednarodno organizacijo, omogoča tudi večjo zaščito.

Novi zakon ne določa več, da so do diplomatskega potnega lista upravičene osebe, napotene v kratkoročne misije. Kljub temu pa te osebe lahko dobijo diplomatski ali službeni potni list neposredno na podlagi prej navedenih določb Zakona o potnih listinah državljanov RS, v primeru, da se oceni, da je v konkretnem primeru to potrebno.

K 26. členu

V nekaterih mednarodnih organizacijah, npr. v OVSE, se je razvila praksa, da predsedujoča država za opravljanje nekaterih najzahtevnejših del in vodenje zahtevnih projektov napoti uglednega strokovnjaka za posamezno področje (npr. za mednarodne odnose), ki lahko deluje kot posebni odposlanec predsedujočega mednarodni organizaciji. Zakon daje pravno podlago za sklenitev civilnopravne pogodbe o delu, s katero se določijo medsebojne pravice in obveznosti v skladu z določili Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 97/07- uradno prečiščeno besedilo). V skladu s predpisi, ki urejajo delo vlade, predstojnik državnega ali drugega organa vladi predlaga, da se napoti strokovnjak oziroma ugledna oseba in da se pravice in obveznosti te osebe določijo s pogodbo o delu.

K 27. členu

Kratkoročne misije so tiste, ki trajajo krajši čas, od nekaj dni do največ treh mesecev. Gre predvsem za opazovanje demokratičnosti volitev, referendumov in popisov prebivalstva. Slovenija aktivno sodeluje zlasti pri dejavnostih pod okriljem OVSE in ODIHR. Trenutno veljavni zakon določa, da kratkoročne misije trajajo največ 30 dni, vendar se je v praksi pokazalo, da nekatera opazovanja volitev trajajo tudi dlje, zato novi zakon predvideva, da se za kratkoročno šteje vsaka napotitev za čas do treh mesecev.

K 28. členu

Roki za prijavo v kratkoročne misije so praviloma zaradi narave misij zelo kratki (npr. OVSE določa do 10 dni). Točka za prejemanje povabil je praviloma ministrstvo za zunanje zadeve, ki ima že izdelan sistem za hiter odziv na taka povabila. Omenjeni člen zagotavlja, da je povabilo za sodelovanje v kratkoročni misiji, ki je v interesu RS, na vpogled vsem morebitnim zainteresiranim z objavo na spletni strani Ministrstva za zunanje zadeve.

K 29. členu

Rok treh delovnih dni omogoča, da se člani izbirne komisije časovno uskladijo in da se jim pripravi gradivo za obravnavo. Odločitev izbirne komisije je dokončna zato, da ne pride do podaljševanja postopka in posledično do zamude roka, ki ga je določila mednarodna organizacija.

Novi zakon določa, da izbirna komisija prijavljene kandidate o odločitvi obvesti najpozneje v treh delovnih dneh po sprejeti odločitvi, o izbiri pa obvesti tudi državni ali drug organ, ki je poslal povabilo izbirni komisiji. Prejšnji zakon je določal, da mora izbirna komisija obvestilo poslati naslednji delovni dan, vendar včasih to ni izvedljivo, zato zakon določa nekoliko daljši, vendar še

vedno dovolj kratek rok za obvestilo kandidata o izbiri, ki mu omogoča ustrezno pripravo na delo.

Izbrani kandidat se mora na ministrstvu, pristojnem za zunanje zadeve, seznaniti z nalogami misije, dolžnostmi in pravicami ter razmerami na terenu. Ministrstvo zagotovi, da ima izbrani kandidat na voljo vse potrebne podatke za uspešno opravljanje dela.

K 30. členu

Med napotitvijo mora oseba spoštovati pravila in navodila mednarodne organizacije ter po zaključku napotitve sestaviti poročilo o delu. Poročilo mora vsebovati zastavljene in dosežene cilje napotene osebe, oceno uspešnosti misije in predloge za nadaljnje ravnanje. Zakon določa možnost predčasnega prenehanja napotitve v kratkoročni misiji, do katere lahko pride zaradi odpovedi mednarodne organizacije oziroma pristojnega organa v skladu z internimi pravili ali delovnimi potrebami.

K 31. členu

Napotena oseba iz javnega sektorja za čas udeležbe v kratkoročni misiji ostane v delovnem razmerju pri istem delodajalcu kakor pred napotitvijo, pri čemer novi zakon izrecno določa, da se napotitev šteje za službeno pot. Glede na to je napotena oseba upravičena do povračila stroškov na službeni poti, razen do povračila tistih stroškov, ki jih zagotovi mednarodna organizacija.

K 32. členu

Odsotnost z dela v času napotitve se presoja po pravilih mednarodne organizacije. Za čas napotitve v kratkoročno misijo se za osebo ne uporabljajo predpisi, ki urejajo odsotnost z dela v Republiki Sloveniji.

K 33. členu

Za namen usklajenega uresničevanja ciljev na področju politike napotitev, pregleda razpoložljivih strokovnjakov in njihove usposobljenosti ter zagotavljanja odzivnosti pri napotitvah, vodi ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, centralno evidenco napotenih oseb, pristojni organi pa evidence napotenih oseb za svoje področje dela. Pristojni organi za svoje področje dela vodijo tudi evidenco usposobljenih oseb za napotitev. Navedene evidence usposobljenih oseb organ uporablja kot seznam oseb, ki so usposobljene za določeno delovno področje in jih organ lahko kontaktira v primeru drugih podobnih napotitev iz navedenega področja (glej tudi obrazložitev k 13. členu).

Osebni podatki napotenih oseb se zbirajo, uporabljajo, obdelujejo in posredujejo tretjim osebam v skladu z Zakonom o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 94/07-uradno prečiščeno besedilo) in drugimi predpisi o varstvu osebnih podatkov. Zakon določa, kateri osebni podatki se vodijo v posamezni evidenci. Podatki, ki se lahko vodijo v posameznih evidencah, se razlikujejo glede na to, katere podatke organ dejansko potrebuje za izvajanje namena (t.j. evidence pristojnih organov lahko vsebujejo več osebnih podatkov kot centralna evidenca MZZ, ki dejansko ne potrebuje vseh podatkov, ki jih za izvajanje napotitev potrebujejo pristojni organi).

K 34. členu

Pristojni organi zaradi boljše organiziranosti in hitrejšega odziva imenujejo osebe za stike. Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, se seznani z imeni oseb za stike in z njimi sodeluje pri napotitvah oseb v misije ali mednarodne organizacije.

K 35. členu

Glede na to, da je medresorska komisija za napotitve že imenovana in tekoče opravlja delo v zvezi z napotitvami, lahko nadaljuje svoje delo tudi po sprejemu novega zakona do morebitnega imenovanja nove komisije.

Zaradi spremembe člena zakona, ki določa sestavo izbirnih komisij bo v tridesetih dneh po uveljavitvi tega zakona potrebno imenovati nove izbirne komisije. Do imenovanja novih izbirnih

komisij nadaljujejo z delom izbirne komisije, ki so imenovane v skladu z Zakonom o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 20/2006).

K 36. členu

Z dnem uveljavitve tega zakona, preneha veljati Zakon o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 20/2006). Ker je na podlagi trenutno veljavnega zakona sprejet tudi poslovnik, ki ga bo po uveljavitvi novega zakona potrebno prav tako ustrezno spremeniti, zato z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati tudi Poslovnik medresorske komisije za napotitev oseb v misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 112/2006), se pa še naprej uporablja do uveljavitve novega poslovnika, v kolikor ni v nasprotju s tem zakonom.

K 37. členu

Če je oseba napotena v misijo ali mednarodno organizacijo pred začetkom veljavnosti tega zakona, se za tako osebo uporabljajo tisti predpisi, ki so veljali pred začetkom veljavnosti tega zakona. Tudi izbirni postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona. Za podaljšanje napotitve osebe, ki je že napotena v času sprejema tega zakona, pa se uporablja novi zakon, t.j. zakon, ki velja v času odločanja o podaljšanju napotitve.

K 38. členu

Zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije (vacatio legis).

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

Spreminja se Zakon o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije ali mednarodne organizacije v celoti.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

- osnutki podzakonskih predpisov, katerih izdajo določa predlog zakona
- analize, študije
- vprašalniki
- ankete
- pobude in predlogi, ki so neposredno vplivali na odločitev za predlog zakona
- drugo